HALKIN SESİ 129

4 EKİM 1977
4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

REVİZYONİST ZORBALARIN DİSK'E SALDIRISI

TUNCELİ

PÜLÜMÜR HALKI JANDARMA BASKISINI PROTESTO EDİYOR

Pülümür'de jandarma baskısını protesto eden 578 yurttaşın imzaladığı mektubu yayınlıyoruz:

"26 Ağustos tarihinde Kerim Irmak adındaki bir çocuk Pülümür Askerlik Şubesi yanındaki ağaçlar üzerinde bulunan kuşlara sapanla taş atarken. Balpayan Başçavuşu tarafından dövüldü. Başçavuşun elinden kurtulup kahveye sığınan çocuk. yine aynı Başçavuşun emriyle silahlı olan jandarmalar tarafından halkın gözü önünde dövüldü. Kısa bir süre sonra olaydan habersiz evine gitmekte olan çocuğun ağabeyi Kemal Irmak da jandarmaların saldırısına uğrayarak taş ve sopalarla dövülmüştür. Olayı gören halk, jandarma karakoluna doğru yürüdü. Jandarmalar halkın kendilerine doğru geldiğini görünce çocuğu bırakıp kaçmaya başladılar . Jandarma karakolunun etrafında toplanan halk bu saldırıyı protesto etti.

"Saldırıya uğrayan iki kardeş Adli makamlara şikayette bulundular. Mahkemede jandarma başçavuşu ve olaya karışan erler. bu iki kardeşi dövmediklerini söyleyip. onların silahlı kuvvetlere hakaret ettikleri gibi asılsız iftiralarda bulunmuşlardır. Olay sırasında kalabalığı görüp karakola yaklaşan Necati Turan adlı vatandaş halkı karakola saldırtmaya çalıştığı ve Türk Silahlı Kuvvetlerine hakaret ettiği gerekçesiyle halkın ifadesine başvurulmadan dövülen iki kardeşle birlikte tutuklanmıştır. Biz aşağıda imzaları bulunan Pülümür halkı olarak bu tür oyunların bizi yıldırmak için oynandığını biliyoruz. Tutuklananlar suçsuzdur. Asıl suçlular 14 yaşındaki bir çocuğu dövenlerdir. Bu tür oyunlar bizi yıldıramayacak, aksine bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizde bizleri daha da birleştirecektir. "

Pülümür'den 578 imza

MUŞ

DEPREM ŞANTİYE İŞÇİLERİ AÇLIK GREVİNDE

Muş Deprem Şantiyesi inşaat işlerinde çalışan 38 işçiyiz. Deprem Şantiye Amiri tarafından hepimiz işten atıldık. İşten atılma nedenini sorduğumuzda "Devlet tasarrufu nedeniyle" cevabını aldık. Biz de eğer bu nedenle işten atılıyorsak. hiçbir iş yapmayan 60 bakanlık elemanını niye işten atmadıklarını sorduk. Bunun üzerine başvurduğumuz faşist vali ve şantiye amiri tarafından terslendik . Bu durumu protesto etmek için 6 arkadaşımız 6 Eylül günü açlık grevine başladı. Halen arkadaşlarımız inşaat yerinde kurduğumuz çadırda açlık grevini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Muş'taki devrimciler ve halk bizim haklı mücadelemizi desteklediklerini belirtiyorlar.

Direnişimiz sırasında açlık grevi yapan arkadaşlarımızdan ikisi bayıldı ve hastaneye kaldırıldı . Ama bu bizim mücadele azmimizi daha da biledi.

Direnişimizin dördüncü gününde arkadaşlarımızın durumları epey ağırlaştığı halde ne vali ne de şantiye amiri hiçbir şey yapmıyorlar. Ancak hergün bizimle beraber olan devrimcileri ve halkı ezmek için polis ve jandarma ekipleri gönderiyorlar.

Halen Muş'ta Kürtler üzerindeki komando baskısı had safhaya ulaşmış durumda. Özel olarak eğitilmiş komando birlikleri, "eşkiya ve silah aramak" bahanesiyle halka umulmadık işkenceler uyguluyorlar.

Biz bu direnişte şunu çok iyi öğrendik: İşçiler birleşirlerse yapamayacakları şey yoktur.

Muş'tan bir grup devrimci işçi

SİVAS

DİVRİĞİ'DE FAŞİST TERTİP

Faşistler bizzat Türkeş'in emriyle 10 Eylül günü Divriği'de bir camiye bomba atarak Alevi ve Sünni halkı birbirlerine düşürmek istediler. Fakat bunu başaramadılar ve tertipleri gün ışığına çıktı.

10 Eylül günü camide mevlüt okunacaktı. MHP'li faşistler mevlütü kendilerinin okumak istediğini camideki din görevlilerine bildirdiler. Buna gerekçe olarak da, "Aleviler camiyi bombalayacaklar. Eğer biz mevlüt okursak camiyi koruyabiliriz. yoksa koruyamayız " dediler. Onlar daha baştan olayın faşist bir tertip olduğunu böylece itiraf etmiş oluyorlardı. Camideki MSP'li görevliler MHP'lilerin mevlüt okumalarını kabul etmediler. Bunun üzerine MHP'li faşistler mevlüt dinlemek bahanesiyle camiye doluştular. Bu sırada camiye bomba atılmış ve faşistler, "İşte Aleviler camiyi bombaladı" diye bağırarak halkı kışkırtmak istemişlerdir. Bundan sonra faşistler camiden çıkarak rastgele halka saldırmışlar, birçok yurttaşın dükkanını talan edip, tahrip etmişler ve iki yurtseveri bıçaklamışlardır. Daha sonra jandarma ve polis önüne geleni dövüp. tutuklamaya başlamıştır.

Olaylar sırasında faşistlerden biri de vurularak ölmüştür. Bu faşistin de arkadaşları tarafından öldürüldüğü bilinmektedir. Faşistler ölen arkadaşlarının cenazesini de bahane ederek halkın üzerinde terör havası estirmeye çalışmışlardır. Cenazede "Alevileri keseceğiz, mezar yapacağız" gibi sloganlar atmışlardır.

Bu olaylar daha sonraki günlerde de sürdürülmüş ve faşistlerin yaraladığı iki yurtsever daha tedavi bile olmadan tutuklanarak cezaevine götürülmüşlerdir.

Bu olayların faşistlerin tertibi olduğunu açıkça gösteren deliller vardır. Birincisi faşistlerin halka saldırırken kullandığı taşlar alelade taşlar değil, dereden toplanmış yani önceden hazırlanmış taşlardır. Ayrıca faşist Belediye Başkanı Kemal Budak'ın kendi benzin istasyonundayken patlamayı duyması üzerine, "İşte komünistler camiyi bombaladı" dediği de görgü şahitleri tarafından açıklanmıştır.

Faşistler bu saldırılarına uzun süredir hazırlanıyorlardı. Bundan bir süre önce imza toplayarak İçişleri Bakanlığına bir dilekçe göndermişlerdi. Bu dilekçede Alevi ve Sünni halk arasında büyük kavgalar çıkacağı ve Divriği'nin Kıbrıs'a döneceğini iddia ediyorlar, İçişleri Bakanlığının bölgeye askeri birlikler göndermesini istiyorlardı .

Faşistler Divriği halkına saldırılarını sürdürüyorlar. Mahkeme ise yurtseverleri tutuklarken, tertipleri gün ışığına çıkan faşistler ellerini kollarını sallayarak geziyorlar.

Divriğili Yurtseverler

ISPARTA

İSTAKOZ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

Isparta İstakoz fabrikası işçileri dört günlük bir direniş yaptılar. Direniş yerine giden devrimciler. işçilerin durumunu ve mücadelelerini yansıtan bir röportaj yapmışlar. İspartalı devrimcilerin direnişteki istakoz işçileriyle yaptıkları görüşmeyi yayınlıyoruz:

Fabrikada 75 kadar işçi çalışıyor. Bunların elliden fazlası kadın ve çocuk işçiler. İşçilere direnişlerinin sebebini sorduk. Şöyle cevap verdiler:

"Fabrikada çalışma şartlarımız çok kötüydü. Patron paramızı vermiyordu. Parasını isteyen 10 arkadaşımızı işten attı. Müdürün adamları kızlara hakaret ediyor, fazla çalıştırıyor ve hayvan muamelesi yapıyorlar."

Genç bir kız işçi. patronun adamlarının kendilerine sarkıntılık ettiğini söyledi ve şöyle devam etti: "Daha Ağustos ve Temmuz ayının parasını almadık. Paramızı istediğimizde. bugün git yarın gel, diyorlar."

Yaşlı bir işçi şunları belirtti: "Çalışmadığımız günlerdeki yarım yövmiyelerimizi vermiyorlar. Bazen de tam gün çalıştığımız halde yarım yövmiye yazıyorlar. Kadın-erkek beraber çalıştığımız halde. kadınlara daha az ücret veriyorlar. Biz baktık ki birleşmezsek hiçbir hakkımızı alamayacağız , kendi aramızda konuştuk ve haklarımızı almak için direnişe geçtik."

İşçilerden direnişlerinin nasıl geçtiğini sorduk. Direnişi şöyle anlattılar: "İlk gün 10 arkadaşımız direnişe katılmadı. Bu arada patronun adamları bize saldırdı. Beş kız arkadaşımız bıçak, taş ve sopalarla çeşitli yerlerinden yaralandılar. Kapıda bekleyen polis de olaya seyirci kaldı. Patronun adamlarını mahkemeye verdik. Daha sonra da polis saldırdı. Arkadaşlarımızı copladı. Anladık ki, polis haklıdan değil, kuvvetliden yanaymış. Patrondan yana. Saldırıdan sonra tekrar toplandık. Saldırının direnişimizi kırmak için yapıldığını biliyorduk. Biz de sonuna kadar direnmeye karar verdik. Akşam direnişe katılmayan arkadaşlarımızın evlerine giderek konuştuk. Ertesi gün fabrikayı çalıştırmadık. Fabrikanın durumunu bir dilekçeyle iş mufettişliğine bildirdik. Patron birliğimizi bozamayınca haklarımızı vermeyi kabul etmek zorunda kaldı."

AYDIN

KANALİZASYON İŞÇİLERİ:

"Kurtuluşumuz Milli Demokratik Devrimde"

Bizler Aydın'da kanalizasyon işinde çalışan işçileriz. Patronlar. Bekir ve Halil Çelik adlı işçi düşmanı müteahhitlerdir.

İşimiz çok zor ve tehlikelidir. Her an yaralanmak ihtimali vardır. Böylesine tehlikeli bir işte çalıştığımız halde ne can güvenliğimiz için alınan bir tedbir. ne sigortamız, ne de iş güvenliğimiz yoktur. Şantiyenin lojmanı ancak 20 kişiyi barındırabildiği için çoğumuz otelde kalmak zorundayız. Otel parasını ise kendi cebimizden ödüyoruz.

Cumartesi ve pazar günleri de çalıştığımız halde, bu günler bordroda gösterilmiyor. Patron, "Siz çalışmanıza bakın. biz sizi düşünürüz" diye bu meseleyi geçiştirmeye çalışıyor. Bundan bir süre önce sigorta kayıtlarımızı yaptırmak için işyerine sigorta müfettişi çağırdık. Müfettiş geldi. sorup soruşturup gitti. Bundan sonra patronun baskıları yoğunlaştı. Patron, "İsteyen sigortasız çalışır, istemeyen çeker gider" diye karşımıza dikildi.

Bazı sosyal haklarımızı elde edebilmek ve birliğimizi pekiştirmek için arkadaşlarla bir sendikada toplanmayı düşündük. Patron sendika mücadelesine önderlik eden arkadaşlarımızı işten attı. Fakat sendikada örgütlenme mücadelemize devam edeceğiz.

Biz işçilerin, köylülerin ve bütün emekçi halkın kurtuluşunun milli demokratik devrimle olacağını biliyoruz. Üzerimizdeki baskının temelinde yurdumuzun ekonomisinin Amerika ve Rusya'ya bağımlı olmasi yatıyor. Biz ne zaman Amerika ve Rusya'nın pençesini kırıp ağalığın kökünü kazırız, ancak o zaman kendi kendimizin efendisi oluruz.

Devrimci Kanalizasyon İşçileri

"HALKIN SESİ"
HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAİLY NEWS • YAZIŞMA VE ABONE: P. K. 1103 Karaköy - İST. • ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200, Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın ilanları: 200 lira •
• Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST. • TÜR-DA, Menekşe Sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 Sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ, Suakar Pasajı, Kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ, Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Ankara Dağıtım: FİKRİ NİĞİŞ • Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Vittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72 •

Revizyonist zorbaların DİSK'e saldırısı

DİSK Yürütme Kurulu çoğunlukla aldığı bir kararla sahte TKP'nin UDC çağrısını reddetti. Yine Yürütme Kurulu, Rus beşinci kolunun DİSK'e sızdırdığı "uzmanların" işine son verdi. Bunun üzerine başlarında Mehmet Ertürk'ün bulunduğu İGD'li zorbalar DİSK'i bastılar. Bazı Yürütme Kurulu üyeleri, revizyonistlerin "DİSK'i ele geçirme" planlarını teşhir etti ve sendikayı "dışardan yönetmek isteyenlere" karşı çıktı.

Yürütme Kurulunun kararları, DİSK içinde Ertürk-Meriç revizyonist çetesine karşı gelişen muhalefetin ne kadar güçlü olduğunu bir daha göstermiştir. Bir zamanlar revizyonistleri kendi elleriyle DİSK'in başına oturtanlar, şimdi onlara karşı çıkıyor. Tabandaki işçiler arasında esen devrimci rüzgar, artık DİSK'in tepelerinde de yankılanmaya başlamıştır. Merter'deki DİSK Merkezinin işçi sınıfına sımsıkı kapalı kapıları dahi, bu rüzgarın revizyonist saltanatı sarsmasını engelleyememiştir.

Brejnev'in uşakları son iki yıldır DİSK içinde yaptıkları rezilliklerle her kesi kendilerine düşman ettiler. Ertürk-Meriç çetesi birçok işçiyi işten attırdı. Devrimci işçileri sendikadan ihraç etti. Revizyonist çete, kendisine karşı çıkan sendikaları DİSK içinde eritmeye kalkıştı. Bunları bölmek için paravan sendikalar kurdu. Bunlar tezgah başına diktikleri İGD'li besleme-lerle işçi sınıfına gözdağı vermeye çalıştılar. Devrimci işçilerin sicillerini tutarak, Brejnev hesabına hafiyelik yaptılar. Birçok grevi patronlara sattılar. El koydukları işçi aidatlarıyla lüks ve sefahat içinde yaşadılar. Bu paralarla Rusya'nın reklamını yapan gazeteler çıkardılar. DİSK gazetesini Yeni Çarların borazanı haline getirdiler. Çoğunluğu yurtdışında İ. Bilen'in yetiştirmesi olan bir kısım revizyonisti DİSK'e "uzman", "eğitmen" diye yerleştirerek, bunları DİSK kasasından beslediler. DİSK toplantılarında, pervasızca "Yaşasın Rusya" diye bağırdılar. Ertürk-Meriç çetesi DİSK'i, efendileri Brejnev'in çiftliği gibi kullanmaya kalkıştı. Bunlar DİSK'te kapıtıkları mevkilere dayanarak, bütün kitle örgütleri üzerinde baskı uyguladılar ve onları da sosyal-emperyalistler karşısında dize getirmeye çalıştılar. Ve son olarak da, sahte TKP'nin kongresinde alınan UDC kararını DİSK'in kararıymış gibi ilan ettiler.

Revizyonistler şimdi DİSK içinde yürüttükleri beşinci kol faaliyetiyle işçi sınıfımızın ve bütün sendikacıların nefretini toplamış bulunuyorlar. Bunlar çok kısa bir süre içinde tecrit oldular. Yüzlerine taktıkları "sosyalist" maskesi düştü. Bunlar DİSK'i ve işçi sınıfımızı bir an önce sosyal-emperyalistlerin hizmetine sokmak amacıyla çok küstah ve gözükara bir siyaset izlediler. Her fırsatta Brejnev'in en sadık uşakları olduklarını özellikle göstermeye çalıştılar. İşte bu yüzden işçi sınıfımız bu hainleri bağrından kovup atmıştır. Revizyonist çete şimdi işçi sınıfının tepesinde bir ur gibi kalmıştır.

Çöken bütün emperyalist uşakları gibi Ertürk-Meriç çetesinin de artık yapacağı tek şey kalmıştır: Efendileri Yeni Çarlara daha sıkı sarılmak ve işçi sınıfına zorbalık uygulamak. Revizyonistler işçi sınıfı üzerindeki hakimiyetlerini sürdürmeyi, artık İGD'lile rin sopalarına bağlamışlardır. İşçi sınıfından gizlice tezgahladıkları "kongreleri" bağlamışlardır. İşte dün işçilerin girmemesi için Maden-İş Kongresinin kapısında fedailik yapan İGD'li zorbalar, bugün DİSK'i basmaktadır. Bugüne kadar devrimcilere ve işçilere sayısız saldırılar düzenleyen İGD'li beslemeler, sopalarını şimdi kendilerine karşı çıkan DİSK yöneticilerine de çevirmektedirler.

DİSK'e yapılan son saldırı revizyonistlerin sopalarının üzerinde yazılı olan "Yaşasın DİSK" sözcüğünün, bunların dilinde "Yaşasın Rusya" anlamına geldiğini gözler önüne sermiştir. Brejnev'e hizmet eden UDC reddedilip, 7 asalakın işine son verilince, Rus uşakları kuyruklarına basılmış gibi yerlerinden fırlamışlardır. Demek ki, bunların "DİSK" dedikleri, sadece kendi menfaat çetelerinden ibarettir. Ne MESS grevi, ne işçilerin iş güvenliği, ne de sendika mücadelesi revizyonistleri zerre kadar ilgilendirmiyor. İşte en hassas oldukları nokta budur: DİSK'i sosyal-emperyalistlerin hizmetine koşmak! Bunu yapabildikleri sürece, "Yaşasın DİSK"! Ama borularını istedikleri gibi öttüremedikleri zaman sopalarını sıyırıveriyorlar. Hem de revizyonist zorbaların başını, 14. Bölge'de işçilerin elinden canını zor kurtaran Mehmet Ertürk çekiyor. Mehmet Ertürk ve adamları, tam bir haydutlar çetesi gibi sendikacıları bir odaya hapsediyor ve kararlarını geri almaları için onlara tehditler yağdırıyorlar. Revizyonistler artık düne kadar sahtekarca taşıdıkları "Yaşasın DİSK" pankartını bir kenara atmışlar ve açıkça "Kahrolsun DİSK" pankartına sarılmışlardır. Bunlar işçi sınıfının ve DİSK'in azılı düşmanı olduklarını böylece bir daha ortaya koymuşlardır.

Bir avuç İGD'li, yüzbinlerce işçinin örgütü olan DİSK'e saldırma cesaretini nereden alıyor? Bunların Yeni Çarlardan "cesaret" aldıklarını anlamak için sosyal-emperyalistlerin Türkiye'ye karşı tutumlarına bakmak yeter. Yeni Çarlar son günlerde yurdumuz üzerindeki baskılarını iyice arttırmışlardır. Moskova Radyosu açıkça Türkiye'nin içişlerine burnunu sokuyor. Radyo, DİSK, TÖB-DER gibi örgütlerin başında bulunan adamlarına övgüler düzerken, "maocu" dediği devrimcilere küfürler yağdırıyor. Beşinci koluna açıkça özgürlük talep ediyor. Brejnev revizyonistleri daha şimdiden Türkiye'yi idare etmeye kalkışmışlardır. Sosyal-emperyalistler Büyükelçilerinin çıkardığı bildirilerle MC hükümetinin kulağını çekiyorlar. Türkiye'ye verdikleri kredilerle gerekli temeli attıklarını, artık "Siyasi Belge"nin imzalanmasının zamanının geldiğini hatırlatıyorlar. Yani Rusya'yla kölelik anlaşmasının yapılması için yurdumuza gözdağı veriyorlar. Maden-İş Kongresi'nin kapıları aralandıkça ortaya Ertürk-Meriçlerle sarmaşdolaş Alekseyev çıkıyor. Meğer işçi sınıfına yasaklanan Maden-İş Kongresi sadece Ahmet İsvan'ın değil, esas Brejnev'in adamı Alekseyev'in himayesinde yapılmış! Alekseyev, Kongrenin ne kadar "başarılı" olduğundan dem vuruyor ve alınan kararlardan dolayı Brejnev hesabına revizyonistleri kutluyor. İşte İGD'li zorbalar DİSK'e saldırma "cesaretini" buralardan alıyorlar. Sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının baskılarının aynı zamanda artması tesadüf değildir. İGD'li beslemelerin ellerindeki sopa, Yeni Çarların sopasıdır.

Şimdi işçi sınıfımızın en büyük sendikalarından DİSK, revizyonistlerin açık baskısıyla karşı karşıyadır. Yeni Çarlar kılıçlarını şakırdatarak işçi sınıfımıza gözdağı vermeye çalışıyorlar. Şimdiye kadar sarı ve faşist sendikacıların her türlü baskısını alteden işçi sınıfımız, revizyonist zorbalığa da boyun eğmeyecektir. Saldırıların son bulması, sendikalarda revizyonist zinciri kırmakla mümkündür. Rus beşinci kolu, "uzmanlarıyla", "organizatörleriyle" ve bütün varlığıyla DİSK'ten söküllüp atılmalıdır. İşçi sınıfı revizyonizme karşı mücadelesini daha da yükseltmeli ve Rus uşaklarının saldırılarına karşı DİSK'e sahip çıkmalıdır. İşçi sınıfı bir avuç Rus uşağını yıkmak için, bunlara karşı çıkan herkesle birleşmelidir.

"İGD'Lİ MİLİTANLARIN DİSK'E YAPILMIŞTIR. BUNUN AMACI DİSK'İ ZORLA

İGD'li Zorbaların DİSK'i Basması Üzerine DİSK Yürütme Kurulu Üyeleri Kemal Nebioğlu, Mehmet Kılınç, Rıza Güven ve Celal Küçük'ün Yaptığı Ortak Açıklama:

Geçtiğimiz hafta yapılan DİSK Yürütme Kurulu toplantısında sahte TKP'nin UDC çağrısı çoğunlukla reddedildi. Yürütme Kurulu üyeleri, sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun DİSK'e sızdırdığı 7 uzmanın işine son verdi. Bunun üzerine Mehmet Ertürk başkanlığında İGD'li zorbalar DİSK'i basarak bu kararları alan Yürütme Kurulu üyelerini bir odaya hapsettiler ve tehdit ettiler. Kemal Nebioğlu, Mehmet Kılınç, Rıza Güven ve Celal Küçük yaptıkları ortak açıklamada Yürütme Kurulu toplantısında alınan kararları şöyle açıkladılar:

"UDC'nin görüşülmesi için DİSK Yönetim Kurulunun 4 Ekim günü toplanması. DİSK'te belli bir kliğin adamı olduğu kesinlik kazanan 7 personelin DİSK'le ilişkilerinin kesilmesi. DİSK'in bütün demokratik yasal kuruluşlarla olan ilişkilerinin saptanması ve hiç bir kuruluşun DİSK'in yan örgütü olmadığının kamuoyuna duyurulması."

Yürütme Kurulu üyeleri daha sonra İGD'li zorbaların DİSK'i basması olayıyla ilgili olarak da şunları belirtmişlerdir:

"Bu kararlardan personelle ilgili olanını bahane ederek Maden-İş Sendikası Yürütme Kurulundan bazıları toplantı odasına girerek kararın geri alınmasını, aksi takdirde odadan çıkarılmayacağımızı tehdit ederek söylemişlerdir. Bu tehdit üzerine İGD'li militanların zorbalığı başlamış ve 1.5 saat dışarı çıkmamız engellenmiştir. Bu olay DİSK'in tüzel kişiliğine yapılmıştır. DİSK'e yapılan bu zorbalık ve tecavüz DİSK'i zorla ele geçirme planının başlangıcıdır. Bu davranış sermaye ve emperyalizme hizmet etmekten başka bir şey değildir. İşçi sınıfının devrimci tek örgütü DİSK'i yok etmeyi amaçlamaktadır. Sermayenin isteyip de yapamadığını, kendilerine devrimci diyen bu kişiler yapmayı denemişlerdir."

4 Sendika Başkanının açıklamasında ayrıca DİSK'in bağımsızlığının kıskançlıkla korunması, yasal ve tüzel organları tarafından yönetilmesi savunulmaktadır.

(Cumhuriyet, 2 Ekim 1977)

Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası Başkanı ve Yürütme Kurulu üyesi Mehmet Kılınç "saldırının DİSK'in tüzel kişiliğine yönelik" olduğunu belirterek şunları söylemiştir:

"Bizim yolumuz işçi sınıfının yoludur. diye duvarlara yazı yazanların. onun yönetici kade

AYDINLIK VE HALKIN SESİ DİSK'E YAPILAN SALDIRILARI PROTESTO ETTİ

AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergileri, İGD'lilerin dört sendika başkanına yöneltikleri saldırıyla ilgili olarak, Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Nebioğlu'na bir telgraf çekmişlerdir. AYDINLIK dergisi sahibi Leyla Yurdakul ve HALKIN SESİ dergisi sahibi Hüseyin Karanlık'ın telgraflarının metni şöyledir:

"Sayın Kemal Nebioğlu.

DİSK içinde Rus beşinci koluna karşı direnmeniz nedeniyle İGD'li zorbaların saldırısına uğradığınızı üzüntüyle öğrendik. Size ve saldırıya uğrayan arkadaşlarınıza geçmiş olsun der, saldırganları şiddetle protesto ederiz."

ALEKSEYEV'E DEĞİL İŞÇİ SINIFINA SORUN!

13 Eylül tarihli MAHA. Maden-İş Haber Ajansı, Madeni Eşya Emekçileri Sendikaları Uluslararası Birliği Sekreteri Eugen Alekseyev'le yapılmış bir röportajı yayınladı. Alekseyev şunları söylüyor:

"Görebildiğim kadarıyla, kongre iyi düzenlenmişti ve kongre delegelerinin çok geniş bir demokratik temel üzerinde çalıştıkları anlaşılıyordu."

Şu işe bakın! Revizyonistlerin kongrede aldıkları kararları sahte TKP'nin radyosu duyurur. Kongrenin methiyesini de Brejnev'in yolladığı Alekseyev yapar.

Brejnev'in temsilcisi Alekseyev'in sözünü ettiği "demokrasi" tam da Yeni Çarlara layık bir hokkabazlıktır. Öyle bir "demokratik kongre" ki, kapısında İGD'li beslemeler nöbet tutar. İçerde Rus uşakları nutuk atar! Öyle bir demokratik kongre ki, Brejnev'in yolladığı Alekseyev'lere ve cümle Rus uşağına açık. İşçi sınıfına yasak! Rus uşakları yaptıkları "kongre" hakkında ne düşünüldüğünü Rusya'dan getirttikleri misafirlerine değil, gidip işçi sınıfımıza sorsunlar. O zaman cevaplarını alacaklardır.

YOL-İŞ KONGRESİ MC'YE KARŞI GENEL GREV İSTEDİ

TÜRK-İŞ'e bağlı YOL-İŞ Federasyonunun Genel Kurulu 21 Eylül günü Ankara'da toplandı. Kongreye yurdun çeşitli yerlerinden 400 delege katıldı.

Genel Kurulda konuşma yapan delegelerin pek çoğu işçilerin parçalanmasına ve sendikalar arasındaki rekabete karşı çıkarak, işçilerin birliğinin sağlanması gerektiğini savundu. MC'nin işçi sınıfını köleliğe mahkum etmek istediği, ancak işçi sınıfının buna boyun eğmeyeceği belirtildi. MC'ye karşı işçi sınıfının genel greve gitmesinin tek yol olduğu savunuldu.

Bir delege yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Hakim sınıflar bir yandan halk ve işçi sınıfı üzerindeki baskılarını arttırırken, bir yandan da ülkemizin kapılarını iki süper devlete açıyorlar. Sendikamız bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine aktif olarak katılmalı, tabanı bu mücadele etrafında birleştirmelidir."

Gene bir delege DİSK yöneticilerinin Rus uşağı yüzlerini teşhir ederek, TÜRK-İŞ içindeki faşistlerin de Amerika ile işbirliğinden yana olduklarını, bunlar karşısında işçi sınıfının birleşmesi gerektiğini belirtti.

Bir başka delege de Demirellerin Bulgaristan'dan elektrik getirdiklerini söyleyerek buna karşı çıktı.

Kongre sonucu yapılan seçimlerde Halit Mısırlıoğlu gene başkanlığa seçildi.

CEYHAN'DA PAMUK ÜRETİCİLERİ MİTİNGİNDE İGD VE POLİS HALKA SALDIRDI

18 Eylül günü Ceyhan'da Adkobirlik "Pamuk Taban Fiyatlarını Protesto Mitingi" düzenledi. Devrimciler de bu mitinge katılarak "Yıkılsın Ağalık, Topraklar Köylünün" ve "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" gibi devrimci sloganları halkla birlikte haykırdılar. Miting alanına girildiğinde, devrimci sloganların yazıldığı pankartların etrafı öylesine kalabalık bir halk kitlesiyle çevrelenmişti ki, revizyonistler ve onların yardakçısı CHP milletvekili ve Köy-Koop 2. Başkanı Nedim Tarhan pankartlarımızı indirtmeye cesaret edemedi.

Bu sırada miting Tertip Komitesi'nde bulunan Nedim Tarhan, Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Akın Özdemir ve TÖB-DER Genel Merkez temsilcisi Ahmet Melek, polisten devrimci pankartları indirmesini istediler. Yürüyüş başladığında, "görevli" denilen İGD'liler ellerindeki sopalarla halka saldırdılar. Saldırgan İGD'lilerin büyük bir çoğunluğu başka bir şehirden getirtilmişti. Revizyonistler saldırıyla birlikte halkta panik yaratmak istediler. Halk revizyonistlerin saldırısına karşı koymaya çalışırken, bir yandan da polis coplarla saldırıya geçti. Polis, çoluk çocuk demeden herkesi coplamaya başladı. Kitle devamlı olarak "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganını haykırarak polise karşı direndi. Halk polisin saldırısını püskürttükten sonra gruplar halinde miting alanında toplandı. Burada da halk devrimci sloganlar haykırdı. Mitingde Halkın Sesi dergisi satıldı.

ZORBALIĞI

ELE GEÇİRMEKTİR."

mesindekilere karşı davranışları sol adına, işçi sınıfı adına son derece utanç vericidir".

Mehmet Kılınç, DİSK üst yönetimindeki gelişmelerin son bir yıldır alınan birtakım yanlış kararlarla patlama noktasına geldiğini belirtmiş, DİSK Genel Başkanının dışardan yapılan empozelerle 'alınmamış kararları alındı gösterdiğini' söylemiştir. DİSK Yürütme Kurulu üyesi ve Genel Başkan Vekili Mehmet Kılınç, Kemal Türkler'in, UDC konusunda karar alma yetkisi olmayan Başkanlar Kurulu'nu karar alabilirmiş gibi göstermesini de eleştirmiştir.

Mehmet Kılınç, Genel Başkan Kemal Türkler'in Yürütme Kurulu toplantısı olacakken, Başkanlar Kurulunu da toplantıya çağırdığını söylemiştir." (Vatan, 1 Ekim 1977)

Diyarbakırlı devrimcilerin garajlarda çalışan çıraklarla yaptığı röportaj

Mardin Garajında çalışan çıraklarla konuştuk. Konuştuğumuz çıraklardan bize iş şartlarını anlatmalarını istedik:

"Haftada 50'şer lira alıyoruz. Daha eski olanlar ise 250 lira haftalık alıyorlar. Sabah saat 6.00'da iş başı yapıp akşam 8.30'da ayrılıyoruz. İşlerin çok olduğu zamanlar akşam 9.00-10.00'a kadar çalışmak zorundayız. Bu tamamen patronun isteğine bağlıdır. Fazla çalıştığımız zaman bize ek bir para ödemiyorlar. Aldığımız para hamama gitmemize bile yetmiyor. Bu az parayla ev geçindiren arkadaşlarımız bile var. Çalışma şartlarımız çok zor. Üstelik her an ustanın küfürlerine maruz kalıyoruz. Bizim müşteriler den aldığımız bahşişlerde bile gözleri var. Bahşişin yarısına ustalar el koyuyorlar."

Bir diğer işçi şunları anlattı:

"Ustalar, çıraklar arasında rekabet körüklüyorlar. 'Bak o senden daha çalışkan' diye bizi birbirimize kışkırtmak en çok kullandıkları metoddur. Böylece hem birleşmemizi engellemeye hem de daha fazla iş çıkarmamızı sağlamaya çalışıyorlar.
Can güvenliğimiz yoktur. Hayatımız arabanın altındaki krikoya bağlıdır. Özellikle eski ve bozuk krikolarla çalışıyoruz. Geçen gün usta bozuk bir krikoyla kaldırdığı arabanın altına beni sokmak istedi. Ben itiraz edince de "Korkuyor musun lan? Ulan, erkekler korkar mı?" diyerek beni zorla arabanın altına sokmaya çalıştı. Çok kısa bir süre sonra kriko kaydı. Eğer önceden takozla destek vermemiş olsaydım, arabanın altında ezilecektim. Her an ölümle karşı karşıyayız. İş kazalarında da prim vermedikleri gibi, bu sebepten işe devam edemediğimiz sürenin parasını da kesiyorlar.

Garaj işçilerine sigorta meselesini ve hasta olduklarında nasıl tedavi gördüklerini sorduk:

"Ne sigortası? Ustalar, patronlar ne zaman sigorta yoklaması yapılacağını önceden bilirler. Sigorta yoklaması yapıldığı gün bütün işçileri garajdan dışarı çıkarırlar. Her atölye içerde sadece bir işçi bırakır. Sigorta müfettişlerine de 'Bunu yeni aldık' diye cevap verirler."

Garaj işçileri, MC ve bağımsızlık mücadelesi hakkındaki düşüncelerini de şöyle anlattılar:

"MC patronların, toprak ağalarının iktidarıdır. Onlardan halkımıza ve yurdumuza refah getirmeleri beklenemez. Genel grev yapılmış olsaydı, bugün ortada MC diye bir şey olmazdı. Amerika'nın, Rusya'nın oyunlarını bozacağımız günler de pek uzak değil. Rusya ile imzalanmak istenen sahte dostluk anlaşmasına karşı koyacağız. Biz Rusya ile hiçbir konuda işbirliği istemiyoruz. Türkiye'nin bağımsızlığını kazanabilmesi için halk devrimi gereklidir. İki milliyetten halkımız işçi sınıfı önderliğirde bir devrim yapmalıdır.

Adana Çukurova Çimento fabrikasının 688 işçisi 23 Eylül günü Çitos-İş sendikasının önderliğinde greve başladı. Çitos-İş'in "bütün kararlarda işçiler söz sahibidir" ilkesine bağlı olarak işçilerin hazırladığı toplu sözleşme taslağı, 1 Nisan tarihinde patrona verildi. Çimento işçilerinin taleplerinin başında iş güvenliği geliyordu. Çünkü işçiler toplu sözleşmeyle ne kadar sosyal hak, ne kadar ücret zammı alırlarsa alsınlar, iş güvenliği sağlanmadıktan sonra kolayca bu haklardan da mahrum olacaklarını biliyorlardı. Çünkü toplu sözleşme imzalandıktan sonra patron, işçileri atabilirdi. İşçiler, patronun keyfi olarak işçi atmasını önlemek için 2 işçi temsilcisi, bir işçi ve iki işveren temsilcisinden oluşan bir disiplin kurulu kurulmasını istediler. Sendika yöneticileri ile birlikte işten atılan 13 arkadaşlarının işe alınmalarını şart koştular. 2 yıl içinde saat ücretlerine 22 lira zam yapılmasını talep ettiler. Başka bir patrona ait olan paketleme bölümünün ana fabrikaya bağlanmasını istediler.

Patron, işçilerin hazırladığı toplu sözleşme taslağındaki talepleri kabul etmedi. Adana İş Mahkemesinin kararı da sendika ve işçiler lehine sonuçlandı ve greve gidildi.

Grev başlarken işçiler kendi güçlerine dayanarak mücadelelerini sürdürme ve halkla dayanışma kararı aldılar. Çimento fabrikasında Çimse-İş sendikasının da 150 kadar üyesi vardı. Grev başladıktan sonra patron Çimse-İş üyesi işçileri grevci işçilere karşı kullanmaya çalıştı. Ama bunu başaramadı ve kısa süre sonra Çimse-İş işçileri de greve katıldılar.

Şimdi patron jandarma gücüyle işçileri sindirmeye çalışıyor. Fakat işçiler bu konuda son derece uyanık davranıyorlar ve patronun tertiplerini bozuyorlar.

Adana halkı grevci işçileri yürekten destekliyor. Grev yeri hergün yüzlerce kişi ve demokratik derneklerin üyeleri tarafından ziyaret ediliyor.

İşçiler grevi bir okul olarak görüyorlar ve aralarında gruplar kurup hem disiplini sağlıyorlar hem de devrimci siyasetleri kavramak için eğitim yapıyorlar.

Kendileriyle konuştuğumuz Çimento işçileri bize şunları söylediler:

AHMET KOÇ (İşten atılan işyeri baştemsilcisi): "Revizyonizme ve patron sendikacılığına karşı mücadele ettiğimiz ve işçileri devrimci bir önderliğe kavuşturmaya çalıştığımız için tazminatsız olarak işten atıldık. Ben işten atılalı 1,5 ay oluyor. Fakat bugün yine buradayım, devrimci arkadaşlarımla birlikte mücadeleye sonuna kadar katılacağım. Bir şey daha söylemek istiyorum. Yüz kadar işçinin atıldığı Paketlemedeki direnişe kadar H. Kurtuluşu taraftarı idim. H. Yolu da okurdum. Ama bunların Paketleme bölümündeki direniş sırasında bizi nasıl bir maceraya sürüklediklerini gördüm. Onların önderliğinin bizi bu tür maceralara sürüklemekten başka birşey yapmayacağını anladım. Halkın Sesi'nin doğru siyasetini bu sırada kavradım."

ERGÜN YILDIZ (İşten atılan şube sekreteri): "7 yıllık işçiydim. Paketlemedeki direnişe kadar H. Yolu'ndan idim. Yüz kadar işçi örgütlenmişti. 3-4 gün sonra grev başlayacaktı. Tam bu sırada H. Yolu'ndan 3-4 adam provakatör rolü oynadılar. Koydukları direnişle, Halkın Sesi'nden arkadaşların uyarılarını dinlemeyip 100 kadar işçinin atılmasına hizmet ettiler. Bu hatalı akımı o zaman terkettim ve Halkın Sesi'nin proleter devrimci siyasetini benimsedim.

MEHMET YALÇINKAYA: "Ben de paketleme'de çalışıyordum. Yıllardır ezilmişliğin verdiği acıyla 3-4 H. Yolcusunun keskin palavralarına kandık, tahriklerine kapıldık ve sonuçta yenilgiye uğradık."

RUHİ KARAÇOL: 3 yıllık işçiyim. Bugüne kadar haklarımızı kararlılıkla savunamıyorduk. Grev mücadelemizde sonuna kadar haklıyız."

MAHMUT ZEREN: "Arkadaşlar ücret zammından çok, iş güvenliğine önem veriyorlar. İş güvenliği olmadan ücret zammı birşey ifade etmez."

Jandarma çekilsin, faşistler atılsın, ODTÜ öğretime açılsın!

Bir ODTÜ Öğrencisi

12 bin öğrencinin devam ettiği, 830 öğretim üyesi ve 2000 işçinin çalıştığı Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde (ODTÜ) 8 aydır eğitim yapılmıyor. Geçen haftalar içinde, ODTÜ'ye girmeye bu yıl hak kazanan öğrencilerin kayıtlarının 26 Eylül günü yapılacağı açıklandı. Ancak eski öğrencilerin durumlarının ne olacağı açıklığa kavuşmadan, ders programları belirlenmeden bu kayıtların yapılması da bir şey ifade etmemektedir.

ODTÜ geçtiğimiz yıllarda kesintisiz olarak eğitime devam edebilen sayılı okullardan biriydi. Bu, ODTÜ öğrencilerinin, öğretim üyelerinin ve işçilerin birliğiyle gerçekleştirilmişti. Ancak MC iktidarı kısa sürede elini ODTÜ'ye attı. MC iktidarı komando saldırılarıyla ODTÜ öğrencilerini yıldıramayınca Rektör Ilgaz Alyanak'ı görevden aldırdı. Onun yerine 13 Şubat günü Aydınlar Ocağı üyesi faşist Hasan Tan'ı rektör olarak atadı. Hasan Tan yıllardan beri öğrencilerin ve öğretim üyelerinin nefretini toplamış birisiydi. Nitekim öğretim görevlisi olduğu Sosyal Bilimler-bölümü öğrencileri kendisine karşı direnişler yapmışlardı. Hasan Tan Amerikancılığı ile tanınmakta ve halkın mücadelesinin zulümle bastırılmasından yana olduğunu açık açık söylemekteydi. Yani Hasan Tan, Demirel-Türkeşler için biçilmiş kaftandı.

Hasan Tan Rektör olur olmaz öğrenciler, öğretim üyeleri ve işçiler üzerinde baskılar uygulamaya başladı. Baskıları protesto eden öğrencilerin üzerine jandarmayı saldı. Bütün öğrenciler birleşerek Hasan Tan'ın Rektörlüğünü kabul etmeyeceklerini açıkladılar. Rektör yardımcıları ve bütün bölümlerin dekanları, Hasan Tan'ı protesto etmek için istifa ettiler. Öğretim üyelerinin hemen hepsi Tan'ı istifaya çağırdılar. Akademik Konsey, Hasan Tan'ı Rektör olarak kabul etmediğini açıkladı. Tan, üniversite de kendisine yardımcı bile bulamaz hale geldi. Bunun için dışardan rektör yardımcısı ve Bölüm Başkanları bulmaya çalıştı. Dışardan getirdiği görevliler bile kısa süre sonra istifa ettiler. Sonunda Hasan Tan tek başına kaldı.

MC iktidarı Hasan Tan'ın Rektörlüğünü kabul ettirebilmek için her türlü zorbalığı uygulamaya kararlıydı. Öğrencilerin direnişe geçmeleri üzerine Rektör 15 gün okulu kapattı. Bu arada mücadeleci işçileri atıp, yerlerine komandoları doldurmaya başladı. Mart ayı sonlarında yapılan imtihanlara bir tek öğrenci veya öğretim üyesi girmediği halde, Rektör dönemin bittiğini ve okulun tatile girdiğini açıkladı. Jandarma zoruyla öğrencilerin okula girmelerini önlemeye çalıştı.

Bütün bu baskılara rağmen öğrenciler, öğretim üyeleri ve işçiler yürüyüşler yaparak MC'yi ve Hasan Tan'ı protesto ettiler. Bu arada Danıştay, dönemin bittiği şeklindeki kararı iptal etti. O sıralarda Rektörde işçi atmaya hız verdi. Atılan işçilerin yerine Çorum'dan, Yozgat'tan, Devlet İstatistik Enstitüsü'nden ve Gazi Eğitim Enstitüsü'nden getirilen faşistler dolduruldu. Faşistler bir yandan öğrenciler ve öğretim üyelerine saldırırken, bir yandan da ODTÜ'yü şehirdeki saldırıları için üs olarak kullanmaya başladılar. Sayısız öğrenciye ve öğretim üyelerinden Sevim Mete ile Üniversite Konseyi Prof. Uğur Ersoy'a saldırdılar. Bu saldırıları İdari İşler Genel Müdürü Ünal Sümer yönetmekte ve suç ortaklığını da patron sendikası ODTÜMSEN başkanı Kutluay Çelik yapmaktadır.

Faşist komandolar saldırılarından birinde işçi Feramuz Demir'i öldürdüler. Jandarma, Öğrenci Temsilciliği Yürütme Kurulu üyesi Ertuğrul Karakaya'yı okulun kapısında vurarak öldürdü.

ODTÜ'deki komandolar SİTE yurdunda kalıyorlar. Bunlar, Öğretim Üyelerini ve öğrencileri silahla tehdit ederek düzenledikleri törenlere katılmaya zorluyorlar. Ama kimseye bunu kabul ettiremediler.

Hasan Tan 5 Haziran seçimlerinden sonra istifa ederek yurt dışına gitti. MC yanlısı Mütevelli Heyet'in üyeleri de istifa etmek zorunda kaldılar. Faşistler bugün ODTÜ'de hiçbir dayanağa sahip değiller. Bütün saldırılarını MC iktidarından aldıkları güçle yürütüyorlar. Faşistlerin en büyük korkusu ODTÜ'nün bütün bölümleriyle öğretime açılması, 12 bin öğrencinin okula gelmesi. Bunu önleyebilmek için rektör seçimlerini engelliyorlar. Mütevelli heyet toplantıları bu yüzden komandolar tarafından basılıyor. Çünkü MC iktidarı ODTÜ öğrencisinin, öğretim üyesinin ve işçisinin faşist engelleri bir bir yıkacaklarını biliyor. Onlar bu yüzden ODTÜ'yü kademeli olarak öğretime açıp, öğrencileri bölebileceklerini düşünüyorlar. Bütün ODTÜ kitlesi birleşerek engelleri aşacaktır. ODTÜ kitlesinin talebi ODTÜ'nün açılmasıdır.

Gençliğin mücadelesi ve önündeki görevler: (1)

Üniversitelerde yeni öğrenim yılı başlıyor. Bu yıl, üniversite gençliği için gerçekten bir atılım yılı olmalı ve gençlik, önündeki her türlü engeli aşarak ilerlemelidir. Bugünkü manzara nedir? Bugün, gençliğin mücadelesinin önünde önemli güçlükler bulunmaktadır. Okulların büyük bir kısmı faşist işgal altındadır. Bu okullarda öğrenim özgürlüğünün zerresi yoktur. İşgal altında olmayan yerler ise polis ve jandarma baskısı altında bulunmaktadır. Geniş gençlik kitlesi okullardan uzaklaşmış durumdadır. Öte yandan geniş gençlik kitlesi oportünist akımlar tarafından terk edilmiştir. Bu akımlar bugüne kadar gençliği maceralara sürüklediler, dağıttılar, yanlış siyasetlerle devrimci gençliğin güçlerini erittiler. Şimdi ise, gençliği terketmiş bulunmaktadırlar. Bugün geniş gençlik kitlelerine yol gösteren, onu etrafında toplayan bir örgüt yoktur. Artık gençlik meselesi devrimci mücadele açısından çözülmesi zorunlu bir mesele haline gelmiştir. Artık devrimci gençlik, içinde bulunduğu bu durumdan kurtulmak zorundadır. "Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" mücadelesi etrafında geniş gençlik kitlelerini toparlamanın ve gençliğin içine düşürüldüğü dağınıklığa, bölünmüşlüğe son vermenin, gençliği bu duruma düşürmüş olan maceracılığı, revizyonizmi ve her türden oportünizmi yere çalmanın zamanı çoktan gelmiştir.

Peki bu nasıl mümkündür? Bu, ancak doğru bir siyasi çizgi ile mümkündür. Bu, ancak doğru bir önderlikle mümkündür. Bu, oportünizmin yanlış siyasetlerinin gençlik içinde mahkum edilmesiyle mümkündür. Bu, bütün bu doğru siyasetlere ve doğru önderliğe sahip sağlam bir gençlik örgütünün mücadele etmesi ve gençlik yığınlarını etrafında toplamasıyla mümkündür.

Gençliğin mücadelesinin bugünkü durumuna yol açan baş etken, gençliğin doğru devrimci bir önderliğe sahip olamaması ve oportünist akımların gençliğin mücadelesini yanlış yollara sürüklemeleridir. Bu gerçeği daha iyi kavrayabilmek için birkaç yıl gerilere gitmeli, ve maceracılığın, oportünizmin gençliğin mücadelesini nasıl yanlış yollara sürüklemeye çalıştıklarını tesbit etmeliyiz. Çünkü bugünkü durumun kökleri bundan dört yıl öncesine, hatta daha da eski lere dayanmaktadır.

ÜÇLÜ BLOK VE MACERACILAR O GÜN TSİP REVİZYONİZMİNİN SAFLARINDAYDI

1974 yılında faşizmin gerilemeye başlamasıyla birlikte, gençlik kitlelerinde bir canlanma, yeniden örgütlenme isteği görülmeye başlandı. 12 Mart'ın karanlık güçleri, bütün halka baskı yaptıkları gibi gençliği de baskı altında tutuyorlardı. Hatta bu baskı gençlik üzerinde katmerliydi. Çünkü gençlik kitlesi, içinden faşizme karşı direnen binlerce yiğit devrimci çıkarmıştı.

Gençlik kitleleri, 1974 yılında yeniden toparlanma ve örgütlenme çabalarına girişmeye başladılar. O sıralarda devrimci mücadelenin gerilemesinden yararlanarak ortaya atılan ve yüzlerine sahte bir devrimci maskesi geçiren TSİP revizyonistleri, gençlik kitlesine el attılar ve gençliği kendi revizyonist amaçlarına alet etmeye çalıştılar. Bugünkü Üçlü Blokun şefleri ve her türden maceracı akım, o günlerde TSİP revizyonistlerinin rotasına girmiş bulunuyorlardı. Onlar, TSİP revizyonistlerine hiçbir zorluk çıkarmadan tıpış tıpış revizyonizmin gösterdiği

İZMİR, İNCİRALTI YURDUNDAN ÖĞRENCİLER:

İGD'li zorbalar ve Üçlü Blok, direniş çadırlarımızı sökmeye kalkıştı

Biz, İnciraltı yurdundan polis zoruyla çıkarılan öğrencileriz. Bir süreden beri yurdun yakınlarındaki bir arsada kurduğumuz çadırlarda kalıyor ve yurdumuzun kapatılmasına karşı direnişimizi sürdürüyorduk. Çadırlarımızı kurduğumuz arsanın sahibi, polis aracılığıyla bizi arsadan çıkarttı. Bundan sonra yurdun yakınındaki başka bir arsada çadırlarımızı kurduk. Bu olayın ertesi günü Üçlü Blok, İGD ve DDKD'liler çadırlarımızı sökmek üzere geldiler. Biz beş kişiydik. Üçlü Blok, DDKD ve İGD'liler ise 40-50 kişi olarak bize saldırdılar. Saldırıya karşı direndik. Ama onlar sayıca bizden çok kalabalık oldukları için çadırlarımızdan birini söktüler, bazı arkadaşlarımızı tartakladılar.

Ertesi akşam direniş yerinde iki süper devlete karşı "Bağımsızlık" marşını söylerken DDKD, Devrimci Yol, Devrimci Kurtuluş ve Kurtuluş grubundan bazı adamlar, "Biz burada sosyal-faşist denmesine izin vermeyiz" diyerek tekrar bize saldırdılar. Saldırganları püskürttük. Saldırganları kovaladıktan sonra marşlarımızı söylemeye devam ettik. Yurdun açılması için bir yandan faşistlerin baskılarına karşı mücadele ederken, diğer yandan revizyonistlerin ve maceracıların saldırılarını göğüslemeye kararlıyız.

GENÇLİK, 1974'DE REVİZYONİZMİN TESLİMİYETÇİ RÜZGARINI ALTETTİ !

yoldan yürüdüler. Hatta onlar, revizyonizmden o kadar etkilendiler ki, TSİP içinde çalışmanın yararlarını bile düşündüler. TSİP revizyonizminin her türlü teslimiyetçi, inkarcı ve bölücü tezleri, maceracı şefler arasında kabul buluyor ve onları derinden etkiliyordu. Maceracıların bu revizyonist kuyrukçusu tutumları, gençlik kitlelerinin revizyonizme karşı uyanışını geciktirici bir etki yapıyor ve revizyonist fikirlerin gençlik arasında yayılmasına yol açıyordu.

Ancak 1974 yılının ortalarında TSİP revizyonistlerinin midesini bulandıran bir olay oldu. Yurtsever Gençlik Derneği (YGD) adlı bir gençlik örgütü kurulmuştu ve bu örgüt revizyonizme karşı mücadele edeceğini söylüyor, sosyal-emperyalizmden sözediyordu. Yine bu gençlik örgütü teslimiyetçiliğe ve inkarcılığa karşı çıkacağını belirterek geniş gençlik kitlelerini aktif kitle mücadelesine çağırıyordu. TSİP revizyonistlerinin midesini bulandıran ikinci olay ise, 1974 yılının sonbaharında AYDINLIK dergisinin yeniden çıkışı oldu. Bu dergi, devrimci siyasetleri ortaya koyuyor ve revizyonist siyasetleri mahkum ediyor, üstelik bununla da yetinmeyip maceracıların teslimiyetçi çizgisini yere çalıyordu. Oysa bu örgüt ve dergiler olmasa, işler ne iyi gidecekti. Bugünkü Üçlü Blok ve her türden maceracı nasıl da TSİP revizyonistlerinin peşinden gidiyorlardı. İşte önce YGD'nin kurulmasıyla, daha sonra kapatılan YGD'nin yerine Devrimci Gençlik Birliği'nin (DGB) kurulmasıyla ve AYDINLIK dergisinin yeniden çıkmaya başlamasıyla, TSİP revizyonistlerinin gençlik içinde tezgahladıkları oyunlar bozulmaya başladı. Bu andan itibaren gençlik içinde iki çizgi arasında çetin bir mücadele oldu. Bu çizgilerden birinin yanında proletarya hareketinin gençlikle ilgili doğru siyasetlerini savunan gençler bulunuyordu, diğer çizginin yanında ise, bugünkü Üçlü Blokun şefleri, her türden oportünist ve maceracı akım, TSİP ve Kıvılcımlı revizyonistleri yer alıyordu. O günkü mücadelede saflar böyle belirlenmişti.

1974 - 75 yıllarında gençlik mücadelesi yeniden yükseliyor.

DGB, GENÇLİĞİN FAŞİZME VE REVİZYONİZME KARŞI KARARLI MÜCADELESİNİ SAVUNDU

O gün bu iki çizgi arasında mücadele hangi noktalar üzerinde cereyan etti? Bu noktaları tesbit etmek bugün için gerçekten aydınlatıcı olmaktadır:

1. TSİP revizyonistleri, "faşizmin tırmandığı", bugün mücadele etmenin "provokasyon" olacağını söylüyor ve her türlü kitle mücadelesine karşı çıkıyorlardı. Onlar, faşist saldırılar karşısında yapılması gerekenin sinmek ve karşı koymamak olduğunu belirtiyorlardı. Bugünkü Üçlü Blokun şefleri ve bütün maceracılar bu siyaseti canı gönülden destekliyorlar ve hatta bu teorilere katkılarda bulunuyorlardı. Onların ek olarak ileri sürdükleri teori şuydu: "Önce kadro yetiştirelim, ondan sonra mücadele edelim". Maceracılar teslimiyetçilikte ve kitle mücadelelerine karşı çıkmakta o kadar ileri gitmişlerdi ki, TSİP revizyonistlerini bile geride bırakmışlardı. Onlar, boykot yapmak için okullarının önünde toplanan gençleri tehdit edecek kadar grevkırıcı tutumlara girmişlerdi. TSİP revizyonistleri ve her türden oportünist, teslimiyetçilik yolunda öyle kocaman bir kara bayrak açmışlardı ki, gözgözü görmüyordu. Onlar, işgal etmek üzere okullara saldıran faşistlere karşı konmaması gerektiğini söylüyorlar, gerekirse okulların faşistlere teslim edilebileceğini ileri sürüyorlardı.

Bütün bu teslimiyetçi teorilere karşı Devrimci Gençlik Birliği (DGB), sesini yükseltti. DGB, "faşizmin tırmandığı" teorisini reddetti ve bu teorinin gerici sonuçlarına karşı mücadele etti. DGB, faşizme karşı aktif kitle mücadelesi şiarını attı. Faşist saldırganlara karşı geniş gençlik kitlelerini seferber eden bir mücadele çizgisi öne sürdü. DGB, "önce kadro yetiştirelim, sonra mücadele edelim" gibi zırvalıkları yıkarak geniş gençlik kitlelerinin faşizme ve emperyalizme karşı ve demokratik haklar için mücadelesinin bayrağını yükseltti. DGB, okulları işgal etmek isteyen faşist saldırganlara karşı geniş kitle ile birlikte mücadele etmek gerektiğini ileri sürdü ve TSİP revizyonistlerinin okulları terk etme siyasetine karşı durdu. DGB'nin teslimiyetçiliğe ve revizyonizme karşı yürüttüğü bu mücadele, geniş gençlik kitlesi içinde çok olumlu bir etki yaptı ve anti-revizyonist akımın güçlenmesini sağladı. Revizyonizmin rotasındaki maceracılar ise, gençlik revizyonizme karşı uyandığı ölçüde revizyonistleri eleştiriyor pozlarına büründüler.

2. TSİP revizyonistleri ve tersyüz olmuş maceracılar hep birlikte gençliğin geçmiş mücadelesini inkar ettiler. Gençliğin 1970'den önceki geniş anti-emperyalist yığın eylemlerini karalamaya çalıştılar. Bu eylemleri 1971'den sonraki maceracı eylemlerle bir tutarak geçmişi saptırmak istediler. DEV-GENÇ'i ve onun anti-emperyalist, anti-feodal mücadelelerini tümden örtbas etme çabasına giriştiler. DGB, buna da karşı çıktı ve gençliğin geçmiş mücadelelerinde olumlu olarak ne varsa onu her türden revizyonist ve inkarcı akıma karşı savunacağını ve bu devrimci geçmişin gerçek mirasçısı olduğunu ilan etti. Bu mücadelede de bugünkü "Dev-Genç mirasçıları" Dev-Genç'in ve geçmiş mücadelenin inkarına karşı çıkmadılar ve revizyonizmle uzlaştılar.

3. TSİP revizyonistleri ve onların kuyruğu bugünkü Üçlü Blokla maceracılar, gençliğin örgütlenmesi konusunda da yanlış bir siyaseti savunuyorlardı. Ve bugün gençliğin örgütlenmesi konusundaki kafa karışıklığının ve keşmekeşin temelinde yatan o günkü revizyonist örgütlenme anlayışıdır.

TSİP revizyonistlerine ve kuyrukçularına göre gençliğin örgütlenmesi gevşek, sınırları belli olmayan bir örgütlenme olmalıydı. Onlara göre, gençliğin öncü kesimlerini içinde toplayan daha sıkı bir örgütlenmeye gerek yoktu. Oysa o gün gençliğin, siyasetleri belli olan, sıkı bir örgütlenmeye sahip sağlam bir gençlik örgütüne ihtiyacı vardı. Ancak böyle bir örgüt, gençliği etrafında toplayabilir, seferber edebilir ve örgütleyebilirdi. Ama revizyonistler devrimci olan her şeyi yok etmeye kararlıydılar. Onlar, DEV-GENÇ'in (maceracı yola girmeden önceki) sıkı ve kitleye dayanan örgütlenmesini unutturmaya kararlıydılar. Üçlü Blokun bugünkü şefleri ve maceracılar ise TSİP revizyonistlerini bu konuda da izlemeye kararlıydılar.

4. TSİP revizyonistleri ve kuyrukçuları Rus sosyal-emperyalizminin ve Türkiye hakim sınıflarının gösterdiği yolda Kıbrıs işgalini destekleken DGB, işgale karşı mücadele bayrağını yükseltti. Bugün "sınıf işbirliği" diye bağıranlar, o gün revizyonizmin yanıbaşında tam siperdiler.

5. TSİP revizyonistleri ve kuyrukçuları, Kürt milletinin kaderini tayin hakkını savunmanın, "provokasyona sebep olacağını" söyleyerek devrimci gençliği Kürt halkından koparmaya çalıştılar. DGB bu konuda da mücadele etti ve revizyonizmin yasaklarını yıktı. Bugün milli mesele üzerinde gürültü koparanlar ise o günlerde hiç ortalıkta görünmemişlerdi.

6. TSİP revizyonistleri ve maceracılar, halka zerre kadar güvenmedikleri ve faşizm korkusundan titredikleri için CHP reformculuğunun kuyruğuna takılmak gerektiğini savunmuşlardı. DGB buna da karşı çıkarak kitlelere güvenmek gerektiğini belirtti ve CHP'nin reformculuğunu eleştirdi. Bugün reformculuğa karşı mangalda kül bırakmayanlar, o gün seçim sandıklarının başında ellerinde altı oklu oy pusulalarıyla kuyruğa giriyorlardı.

7. Ve en önemlisi, TSİP revizyonistleri gençliğin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin saflarına sızarak bu mücadeleyi Rus sosyal-emperyalistlerinin hizmetine sokmaya çalışıyorlar ve maceracı akımlarla bugünkü Üçlü Blokun şefleri ise revizyonistlerle uzlaşarak " şimdi Rusya'ya karşı mücadele etmenin gereksiz" olduğunu savunuyorlardı. DGB ise, geniş gençlik kitlelerinin taleplerini dile getirerek bağımsızlık bayraklarını yükseltti, sosyal-emperyalizmin gerçek yüzünü teşhir etti ve geniş gençlik kitlelerinin Rusya'ya karşı uyanışında büyük bir rol oynadı.

İşte 1974-1975 yıllarında gençlik içinde iki çizgi arasındaki mücadele böyle cereyan etti. Bu mücadelenin sonucunda TSİP revizyonistlerinin gerçek yüzü açığa çıktı ve teslimiyetçi çizgi geriletildi. Ancak geniş gençlik kitlelerinin doğru bir siyaset ve sağlam bir gençlik örgütü etrafında toparlanması başarılamamıştı. Oportünizm yeni yeni kılıklara girerek gençliğin mücadelesini yanlış yollara sürüklemek üzere çabalarını devam ettirdi. Gençlik içinde teslimiyetçi görüşler geriletilmiş fakat yenilememişti. Maceracı çizgi ise gençlik üzerinde etkisini devam ettiriyordu. Gelecek sayımızda bu maceracı çizginin gençliğin mücadelesine ne gibi zararlar verdiğini ve bugüne nasıl gelindiğini anlatacağız.

Kamboçya Komünist Partisi Başkanı Pan Yut Yoldaş: "MAO ZEDUN

BÜTÜN DÜNYA HALKLARINA IŞIK

Kamboçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı Pan Yut yoldaşın başkanlığında. Kamboçya Komünist Partisi ve Kamboçya Hükümetini temsil eden bir heyet Çin Halk Cumhuriyeti'ni ziyaret etmektedir.

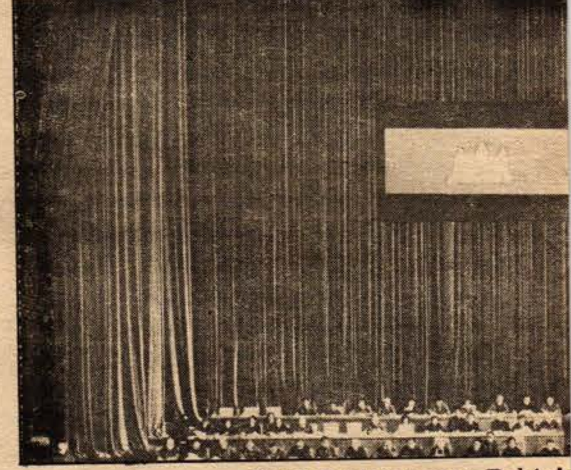
Kamboçya Komünist Partisi ve Hükümet heyetinin onuruna verilen ziyafette bir konuşma yapan ÇKP Başkanı. Hua Guo-feng yoldaş "Kamboçya Komünist Partisi ve Hükümet Heyetinin Çin'i ziyareti. ÇKP ile Kamboçya Komünist Partisi ve iki ülkenin ilişkilerinde büyük bir olaydır" demiş ve konuşmasına şöyle devam etmiştir:

"Başta Pan Yut yoldaş olmak üzere. Kamboçya Komünist Partisi sağlam bir Marksist-Leninist partidir. Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini. Kamboçya devriminin somut pratiğiyle birleştiren Kamboçya Komünist Partisi. Kamboç halkına önderlik ederek. halk savaşı yoluyla satılık Lon Nol kliğinin gerici diktatörlüğünü yerle bir etti. Amerikan emperyalizmini Kamboçya'dan kovdu. Böylece, Kamboçya tarihinde halkın ilk defa devletin efendisi olduğu proletarya diktatörlüğünü kurdu. Bu büyük zafer. yalnız Kamboçya devrimini yeni bir tarihi aşamaya ilerletmekle kalmadı. Aynı zamanda. bütün dünyadaki ezilen milletler ve ezilen halkların devrimci mücadelelerine önemli ve büyük bir katkıda bulundu.

"Kurtuluştan sonra Kamboç halkı bağımsızlığını korudu. İnsiyatifi elinde tuttu. Kendi gücüne dayanma ilkesinde sebat ederek; devletin bağımsızlığını, egemenliğini ve toprak bütünlüğünü savunmak; ülke içindeki ve dışındaki düşmanların yıkıcılık. sabotaj ve komplolarını boşa çıkararak. proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve devrimin kazançlarını korumak mücadelelerinde büyük ve önemli başarılar elde etti. Bunun yanı sıra savaş yaralarını kapatmak. milli ekonomiyi kalkındırıp. geliştirmek gibi alanlarda da parlak ilerlemeler sağladı. Kamboçya Hükümeti ve halkı. emperyalizme. sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa kararlılıkla karşı koydu. Ezilen milletler ve halkların devrimci mücadelelerini kesinlikle destekledi. Dünya halklarının. özellikle Üçüncü Dünya ülkeleri halklarının haklı mücadelelerine önemli katkılarda bulundu."

Hua Guo-feng yoldaş. "Kamboç halkının sağlam bir Marksist-Leninist Partiye ve doğru bir çizgiye sahip olmasının, bu zaferlerin kazanılmasında tayin edici önemi" üzerinde durmuş ve şunları söylemiştir:

"Çin ve Kamboçya Partilerinin. iki ülkenin ve halklarının sürekli mücadeleler içinde kurdukları derin devrimci dostluk ve militan birlik, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde yükselmektedir. Kamboçya Komünist Partisi ve Hükümet Heyetinin Çin ziyareti, iki Parti ve iki ülke arasındaki dostluk ilişkilerini ve işbirliğin daha da kuvvetlendirecektir. Aramızdaki devrimci dostluk ve militan birliğin durmadan sağlamlaşıp, günden güne gelişeceğine eminiz."

Kurtuluştan sonra Pekin'(

Bugünkü uluslararası gelişmeleri etraflı olarak açıklayan Hua Guo-feng yoldaş, gelişmelerin "mükemmel olduğunu" belirttikten sonra sözlerini şöyle bitirdi:

"Başkan Mao'nun Üç Dünya hakkındaki stratejik düşüncesine uyan Çin halkı, proleter enternasyonalizmini savunarak, Başkan Mao'nun dış işleri alanındaki devrimci çizgisini kesinlikle uygulayacaktır. Ulusulararası durumun, Çin halkı ve dünya halkları için elverişli bir yönde gelişmesi için devamlı çalışacak ve süper devletlerin hegemonyacılığına karşı mücadeleyi sonuna kadar sürdürecektir."

Daha sonra söz alan Pan Yut yoldaş konuşmasına, "Çin halkının çeşitli alanlarda kazandığı zaferleri" içtenlikle kutlayarak başlamış ve şunları söylemiştir:

Siyasi Bağımsızlığı savunmak ve yeni bir uluslararası ekonomik düzen için mücadele etmek gibi Brejnev revizyonistlerini can evinden vuran hangi mücadele varsa, Üçlü Blok ona saldırıyor. Üçlü Blok'un Brejnev'den öğrendiği derse göre siyasi bağımsızlığı savunmak, yeni sömürgeciliği savunmaktır. Yeni bir iktisadi düzen mücadelesi mi? Üçlü Blok'a sorarsanız, o da "kapitalist olmayan yoldan kalkınma" ile aynı şeydir. İşte, Üçlü Blok'un Üç Dünya teorisine saldıran bütün bu revizyonist safsatalarına Kim İl Sung yoldaş cevap veriyor. Kim İl Sung'un Bloksuzluk Hareketi ile ilgili bir yazısını tam metin olarak sayfalarımıza alıyoruz.

BLOKSUZLUK HAREKETİ, ÇAĞIMIZIN ÖNEMLİ BİR ANTİ-EMPERYALİST DEVRİMCİ GÜCÜDÜR

Kim İl Sung

Kore Emekçiler Partisi Başkanı ve Kore. Demokratik Halk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Kim İl Sung'un bu yazısı, Arjantin'de çıkan Üçüncü Dünya Kılavuzu dergisinin 16 Aralık 1975 tarihli birinci sayısında yayınlanmıştır. Ara başlıklar tarafımızdan konmuştur.

Bloksuz ülkeler Dışişleri Bakanlarının Konferansı, geçenlerde Peru'nun başkenti Lima'da başarıyla toplandı. Konferans, "kurtuluş için birlik" sloganı altında, bloksuzluk hareketinin önündeki en acil sorunları tartıştı, önemli belgeleri ve tarihi anlam taşıyan kararları kabul etti. Konferans, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni, bloksuzluk hareketinin asli üyeliğine oybirliğiyle kabul etti. Bu, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümetinin bağımsız iç ve dış siyasetinin bloksuzluk hareketinin amaç ve ülkülerine uygun olduğunu ve ülkemizin bloksuz ülkeler tarafından aktif bir şekilde desteklendiğini göstermektedir. Kore halkı, ülkemizin bloksuzluk hareketinin asli üyeliğine oybirliğiyle kabul edilmesi yolundaki karardan dolayı büyük bir mutluluk duymakta ve bu kararı coşkuyla selamlamaktadır.

Bloksuzluk hareketi, çağımızın esas akımını temsil eden önemli bir anti-emperyalist devrimci güçtür.

Çağımız, bağımsızlık ve anti-emperyalist devrimci mücadele çağıdır. Dünyanın birçok ülkesi bağımsızlık istemekte ve gitgide daha çok sayıda halk, anti-emperyalist devrimci mücadeleye atılmaktadır. Bu, çağımızın esas akımıdır ve hiç bir kuvvet bu akımı durduramaz. Bloksuzluk hareketi çağımızın evriminde böyle bir eğilimi yansıtmakta ve anti-emperyalizm ve bağımsızlık gibi yüce ülkeleri cisimleştirmektedir.

Bloksuzluk hareketi, emperyalizmin ve sömürgeciliğin saldırı ve yağmasına karşı koyan güçlü bir harekettir ve bloksuz ülkeler, gerici emperyalist güçlerin karşısında yer alan önemli yükselen güçlerdir

Bloksuzluk hareketinin dünya devr
minin gelişmesinde ve uluslararası h
yatta taşıdığı önem ve oynadığı rol m
azzamdır. Bloksuzluk hareketinin t
rih sahnesinde bağımsız bir siyasi g
olarak kendini göstermesi sayesind
dünyadaki güçler arasındaki ilişkil
köklü bir değişikliğe uğramıştır. Blo
suzluk hareketinin ortaya çıkmasıyl
dünyadaki devrimci güçlerde tayin ed
bir gelişme meydana gelmiş, ger
emperyalist güçler ise önemli ölçü
zayıflamışlardır.

Bloksuzluk hareketi, günümüz dü
yasında meydana gelen büyük değişik
ler süreci üzerinde önemli bir etki y
maktadır. Bu hareket, emperyalistle
saldırı ve yağma siyasetine ağır dar
ler indirmekte, onların gerileme ve ç
küşlerini hızlandırmakta, ezilen ha
ların ve yükselen yeni güçlerin halk
rının devrimci mücadelesini yürekl
dirmekte ve teşvik etmektedir.

"EGEMENLİK BİR ÜLKE VE BİR MİLLET İÇİN EN HAYATİ ŞEYDİR"

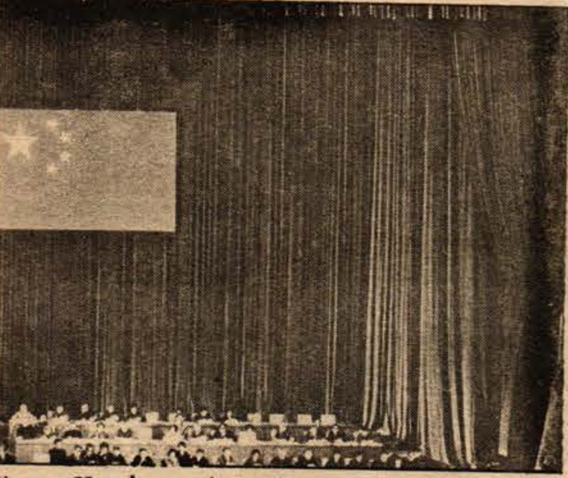
Bloksuzluk hareketinin yayılması
gelişmesi, halkların kurtuluşu dava
nın zaferini hızlandıracaktır; bu har
tin coşkun atılımı emperyalizmin yı
şını hızlandıracak, ezilen halkların
rimci mücadelesini daha da güçlend
cek ve geliştirecektir.

Bloksuz ülkeler, emperyalizme
sömürgeciliğe karşı verdikleri müc
leyi daha da güçlendirilmelidirler.

Emperyalizm ve sömürgecilik,
dırganlığın ve savaşın kaynağı ve
selen yeni güçlerin ülkelerinin bağ
sız gelişmelerinin ve toplumsal ile
melerinin önündeki en büyük engel
Emperyalistler sadece geçmişte b
suz ülkeleri, bu yükselen yeni güçl
ülkelerini amansızca ezmek ve söm

ɛti Çin Halk Cumhuriyeti'ni ziyaret ediyor

; DÜŞÜNCESİ
TUTAN PARLAK BİR FENERDİR„

Çin ve Kamboçya heyetleri

"Çin Komünist Partisi, Merkez Komitesinin Üçüncü Genel Toplantısı ve 11. Milli Kongresinde Başkan Mao'nun yüce bayrağını yükselterek Dörtlü Çete'yi ezdikten sonra, Çin'in sosyalist devrimi ve sosyalist inşa alanlarındaki görevlerini daha açık bir şekilde saptamıştır. Başkan Hua, Başkan Mao'nun en güvenilir halefi olmaya layıktır ve Çin Komünist Partisinin, Halk Ordusunun ve 800 milyonluk Çin halkının en dirayetli önderidir."

Daha sonra Pan Yut yoldaş, özellikle üzerinde durarak şu açıklamaları yapmıştır:

"Çin devriminin çeşitli aşamalarında kazanılan büyük zaferler, Çin halkının ulu önderi ve öğretmeni Başkan Mao Zedung'un eşsiz önderliğiyle gerçekleşmiştir. Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ardından Başkan Mao Zedung ve onun düşüncesi bütün dünya halkları ve milletlerinin devrimci mücadelelerine ışık tutan parlak bir fener oldu."

Pan Yut konuşmasını şöyle sürdürmüştür:

Başkan Mao'nun ÇKP'nin ve Çin halkının Kamboçya devrimine verdiği en değerli yardım üstün Mao Zedung düşüncesidir. Başkan Mao'nun, uluslararası proletaryaya ve dünyanın devrimci halklarına yaptığı eşsiz yardımlar, onun anısını sonsuza kadar yaşatacaktır."

Uluslararası duruma da değinen Pan Yut yoldaş şunları söylemiştir:

"Kamboçya Komünist Partisi ve Demokratik Kamboçya Hükümeti her zaman, dünyadaki ezilen halkların, özellikle bloksuz ülkelerle, Üçüncü Dünya ülkeleri halklarının kesinlikle yanında yer alıyor. Halkların milli kurtuluş uğrundaki mücadelelerini kesinlikle destekliyor. Ayrıca bağımsızlığını, devlet egemenliğini ve toprak bütünlüğünü korumak ve kendi kaderini kendi elinde bulundurmak davasının başarısı için kesinlikle mücadele ediyor. Biz, Çin halkının yanında yer alarak, Tayvan sorununun Çin Halk Cumhuriyetinin ciddi ve adil tutumuna uygun şekilde çözülmesini kesinlikle destekliyoruz."

Pan Yut yoldaş daha sonra konuşmasında; "Kamboçya'nın kurtuluştan sonra, devrimin zaferlerini korumada, sosyalist devrim ve sosyalist inşayı ilerletmede kazandığı" zaferleri anlatmıştır. Pan Yut yoldaş konuşmasında "uzak veya yakın devletlerle bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı temeline dayanan ilişkilerin korunmasına verdikleri önemi" açıklamış ve şunları söylemiştir:

"Büyük Kamboç halkı, Demokratik Kamboçya Hükümeti ve Kamboçya Devrimci Ordusu, uzak veya yakın herhangi bir ülkeye karşı hiç bir zaman saldırı, provokasyon, müdahale, yıkıcılık ve casusluk eylemlerine başvurmayacaktır. Aynı zamanda herhangi bir komplocunun, Demokratik Kamboçyamıza ve halkımıza karşı saldırı, provokasyon, müdahale, yıkıcılık ve casusluk yapmasına da asla ve asla meydan vermeyeceğiz."

Pan Yut yoldaş konuşmasının sonunda şunları söylemiştir:

"Kamboçya Komünist Partisi ve Hükümetinin Çin'i ziyaretinin, Kamboçya Komünist Partisi ile Çin Komünist Partisi, Çin ve Kamboç halkları arasındaki büyük militan birliği, devrimci kadeşlik ve dostluğu Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin kutsal temelinde gittikçe sağlamlaştırıp, geliştireceğine kesinlikle güveniyorum."

Başkan Mao'nun anıt kabrini de ziyaret eden Pan Yut yoldaş, Başkan Mao'nun heykeli önende saygı duruşunda bulunmuş ve kabre Kamboçya Komünist Partisi adına bir çelenk koymuştur. Bu çelengin kurdelası üzerinde şunlar yazılıydı: "Çin'in ulu, yiğit ve cesur Komünist savaşçısı; proleter enternasyonalizminin ulu ve seçkin savaşçısı; çağımızın büyük Marksist - Leninist öğretmeni; Kamboç halkının yüce ve büyük silah arkadaşı Başkan Mao Zedung'a."

mekle kalmamışlardır; bu ülkelerin milli bağımsızlıklarına kavuşmalarından sonra da saldırı ve müdahalelerini sürdürmekte ve onları yeni-sömürgeci yöntemlerle sömürmek ve yağmalamak için sinsi tertiplere girişmektedirler. Emperyalistler, saldırgan amaçlarını barışçı yoldan gerçekleştirme olanağı bulamadıkları zaman, silahlı istilalar tezgahlamaktan bile çekinmemektedirler.

Bloksuz ülkeler, emperyalizme karşı mücadele etmeden, ne milli bağımsızlıklarını koruyabilirler, ne de yeni ve müreffeh bir toplum kurabilirler. Bloksuz ülkeler, ancak anti-emperyalist mücadeleyi güçlendirdikleri takdirde, milli bağımsızlıklarını pekiştirebilir, tam bağımsızlık içinde gelişebilir ve bloksuzluk hareketinin amaçlarına başarıyla ulaşabilirler.

Çağımızda bloksuz ülkeler, emperyalistlerin ve sömürgecilerin her türden saldırı ve yağmasına karşı ortak bir mücadeleyi canla başla yürütüyorlar. Bu, çok iyi bir şeydir. Bloksuz ülkeler, daha da sıkı bir şekilde birleşerek geniş bir anti-emperyalist cephe oluşturmalı ve böylece birleştirdikleri güçleriyle emperyalistlere ve sömürgecilere ağır darbeler indirmelidirler.

Bloksuzluk hareketi, bütün ülkelerden egemenliklerine sıkı sıkıya sahip çıkmalarını talep eder. Egemenlik, bir ülke ve bir millet için en hayati şeydir. Bir milletin saygınlığını ve onurunu korumak, bağımsızlığı ve ülkenin refahını gerçekleştirmek, ülkeler arasında eşit ve sağlam temeller üzerinde işbirliği ve dayanışmayı geliştirmek ancak egemenliğe sıkı sıkıya sahip çıkmakla mümkündür. Bloksuz ülkeler, bağımsız milli gelişmelerini güvence altına almak ve bloksuzluk hareketinin ülkülerine sadık kalmak için, egemenliklerini kararlılıkla korumak görevindedirler.

"ESKİ ULUSLARARASI DÜZENİ BÜTÜNÜYLE YIKMAK VE YERİNE YENİ, EŞİTLİKÇİ BİR DÜZEN KURMAK ŞARTTIR"

İktisadi bağımsızlık, egemenliğin maddi temelidir. İktisadi alanda başkalarına bağımlı olan bir ülke, siyasi alanda da o ülkelere boyun eğmek zorunda kalır. İktisadi bakımdan köleleştirilmiş olan bir millet, ne sömürge köleleğinden kurtulabilir, ne de istediği gibi konuşabilir veya hareket edebilir. Bloksuz ülkeler, egemenliklerini güvence altına almak için, mutlaka bağımsız bir milli ekonomi kurmalı ve böylece iktisadi bağımsızlığa kavuşmalıdırlar.

Bloksuzluk hareketinin yüce ülkü ve amaçlarının gerçekleştirilmesinde, bloksuz ülkeler arasındaki dayanışma ve işbirliğinin güçlendirilmesi önemli bir yer tutmaktadır. Bloksuz ülkelerin dayanışma ve işbirliğinin güçlendirilmesi, bloksuzluk hareketinin yenilmez gücünün kaynağını ve ortak anti-emperyalist davanın zaferinin tayin edici güvencesini oluşturmaktadır.

Bloksuz ülkeler sıkı bir birlik içinde mücadele ederlerse, kim olursa olsun bütün emperyalizmleri yenilgiye uğratabilirler. Onlar, emperyalistlerin kurmuş olduğu çürümüş uluslararası düzeni yıkmak yerine bütün dünya halklarının çıkarlarına uygun olan yeni bir düzen kurmak için birleşmek zorundadırlar. Eski uluslararası düzen, sömürgeci sistemin bir ürünü ve emperyalizmin tahakküm, denetim, sömürü ve yağmasının önemli bir aracıdır. Emperyalistler, bu çürümüş uluslararası düzen sayesinde başka ülkelerin egemenliğini ayaklar altına almakta ve gelişen ülkelerin zenginliklerini yağmalamaktadırlar. Dolayısıyla, emperyalistlerin uluslararası alanda artık bildiklerini okumalarına, diğer ülkelerin egemenliğine tecavüz etmelerine ve bu ülkelerin zenginliklerini diledikleri gibi yağmalamalarına izin vermemek için; eski uluslararası düzeni bütünüyle yıkmak ve yerine yeni, eşitlikçi bir düzen kurmak şarttır.

Bloksuz ülkeler yalnız siyasi alanda sağlam bir şekilde birleşmekle kalmamalı, aynı zamanda iktisadi alanda da sıkı bir şekilde işbirliği yapmalıdırlar. Bloksuz ülkeler arasında sıkı bir iktisadi işbirliğinin kurulması, yeni bir toplumun inşasında karşılaşılan çetin ve karmaşık sorunların çözümü için önemli bir araçtır. Bloksuz ülkeler, karşılıklı ihtiyaçların tamamlanması ilkesine uygun olarak çok yönlü bir iktisadi ve teknik işbirliğini geliştirdikleri takdirde, büyük devletlere hiçbir şey borçlu olmadan bağımsız bir milli ekonomiyi kurmak ve milli refaha kavuşmak olanağına tam olarak sahip olacaklardır.

O halde bloksuz ülkeler, bağımsız milli gelişmelerini ilerletmek ve ortak anti-emperyalist davanın zaferini hızlandırmak için, siyasi alanda sağlam bir şekilde birleşmek ve iktisadi ve teknik alanda sıkı bir işbirliği yapmak görevindedirler.

"KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ BLOKSUZLUK HAREKETİNİN GÜÇLENMESİ İÇİN AKTİF BİR ÇABA GÖSTERECEKTİR."

Bloksuzluk hareketinin saygın bir üyesi olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, dayanışma anti-emperyalizm ve bağımsızlık bayrağını yüksekte tutarak, barış ve demokrasi, milli bağımsızlık ve toplumsal ilerleme ortak davasının zafere ulaştırılmasında bloksuz ülkelerle her zaman kararlı bir şekilde birleşecek ve sıkı bir işbirliği yapacaktır; aynı zamanda, bloksuzluk hareketinin güçlenmesi ve gelişmesi için aktif bir çaba gösterecektir.

Bugün Kore halkı, en yüksek milli özlemi olan anavatanın yeniden birleştirilmesi tarihi görevini gerçekleştirmek uğrunda mücadele ediyor. Kore halkının, Amerikan emperyalizminin eline düşmüş olan topraklarını ve milletini kurtarmak ve bölünmüş anavatanını yeniden birleştirmek için yürüttüğü mücadele, dünya çapında gelişen anti-emperyalist milli kurtuluş mücadelesi zincirinin önemli bir halkasını oluşturmaktadır. Barışa ve adalete tutkun olan bloksuz ülkeler, halkımızın Amerikan emperyalizminin Güney Kore'deki saldırgan askeri birliklerini kovmak ve anavatanını tamamen bağımsız olarak ve barışçı yoldan yeniden birleştirmek için verdiği mücadeleyi aktif bir şekilde destekliyor ve teşvik ediyorlar. Bu, halkımız için büyük bir cesaret kaynağıdır. Dünyanın bütün ilerici halklarının, özellikle bloksuz ülkeler halklarının aktif destek ve teşvikiyle cihazlanan Kore halkı, Amerikan emperyalistlerinin saldırgan askeri birliklerini mutlaka Güney Kore'den kovacak ve anavatanı yeniden birleştirme tarihi görevini gerçekleştirecektir.

Çağımızın büyük anti-emperyalist devrimci gücü olan bloksuzluk hareketi, her geçen gün daha da yayılıp güçlenerek muzaffer bir şekilde ilerlemektedir. Anti-emperyalizm ve bağımsızlık bayrağı altında emperyalizme yöneltilen canlı bir ortak mücadele sayesinde, bloksuz ülkeler, bloksuzluk hareketinin yüce ülkü ve amaçlarını gerçekleştirecek, dünya barışına ve insanlığın kurtuluşu davasına büyük katkılarda bulunacak ve nihayet emperyalizmin ve sömürgeciliğin, saldırı ve yağmanın hiçbir şeklinin olmadığı bir dünya, barış ve refahın hüküm sürdüğü yeni bir dünya kurmayı başaracaklardır.

Seydişehir Alüminyum Tesisleri: TİMURUN FİLİ

AYDOĞAN BÜYÜKÖZDEN
Yük.Makina Mühendisi

Bugün, Seydişehir Alüminyum Tesislerinin iki ünitesinin kapısına kilit vurulmuştur. Üretim yarı yarıya düşürülmüştür. Sosyal-emperyalistlerin "Türkiye'nin sanayileşmesine hizmet ettiği" iddia ettikleri Seydişehir Tesisleri bir demir yığını olarak ortada durmaktadır.

Nitekim, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Kâmran İnan verdiği bir demeçte; "Seydişehir Tesislerinin yılda 600 milyon liralık gelir sağladığını, buna karşılık ekonomide 10-14 milyar liralık kayba yol açtığını" açıkladı.(20 Eylül 1977. Hürriyet)

Aslında,bu tesislerde sosyal-emperyalistlerin yağmasının boyutları ve yol açtığı sonuçlar Kamran İnan'ın açıklamalarının çok üzerindedir. MC. sosyal-emperyalistlerin ve dolayısıyla kendisinin suçlarının bir kısmını ele vermektedir. Bu incelememizde, Seydişehir Aluminyum Tesislerindeki soygunu gerçek boyutlarıyla ortaya koymaya çalışacağız.

1,5 MİLYAR DEDİKLERİ TESİSLERİ 6 MİLYARA SATTILAR

Bilindiği gibi, Seydişehir Aluminyum Tesisleri, Demirel hükümetinin 1967 yılında Rusya ile imzaladığı "Teknik ve Ekonomik İşbirliği" anlaşmasıyla kuruldu.

Rusya, ilk başta bu tesislerin Türkiye'ye 1 milyar 240 milyon liraya mal olacağını söylüyordu. Daha bugünden Tesislerin maliyeti 6 milyar lirayı bulmuştur (1). Kaldı ki, alüminyum işleyecek bölümler henüz tamamlanmamıştır. Bunun da büyük paralar gerektireceği açıktır. Yani şimdiden, Seydişehir Tesisleri sosyal-emperyalistlerin söyledik̇lerinin altı misline çıkmış bulunmaktadır. Bunun baş sorumlusu kendileridir. Çünkü tesislerin işletmeye açılmasını sürekli olarak geciktirmişlerdir. Temelleri 1969'da atılan tesislerde ancak 1974'ten itibaren alümina elde edilmeye başlanmıştır. Yapılan üretim de kapasitenin ancak yarısı kadar olmuştur. Bu gecikmeler Türkiye'nin sırtına fazladan milyarlarca liralık bir borcu yıkmıştır.

Türkiye, Rusya'ya olan borcunu 15 yıl içinde ve yüzde 2.5 faizle ödeyecektir. İlk hesaplara göre, faiz karşılığı 30 milyon lira ödenmesi gerekirken, bu miktar 150 milyon liraya çıkmıştır. Tesislerin kuruluşu sırasında Türkiye'nin uğradığı zarar şimdilik 5 milyar lira civarındadır.

Ancak, sosyal-emperyalistlerin esas sömürüsü, tesislerin işletmeye açılmasıyla ortaya çıkmıştır.

8 LİRALIK HARCAMANIN 7 LİRASI ZARARI KARŞILAMAYA GİDİYOR

Rusya, Seydişehir'i kurarken yaptığı reklamlarda, tesislerde üretilecek alüminyumun Türkiye'nin ihtiyacını büyük ölçüde karşılayacağını söylüyordu. Böylece, Türkiye dışardan daha az alüminyum ithal edecek, döviz kaybetmeyecekti. Seydişehir Alüminyum Tesisleri, her yıl Türkiye'ye 60 milyon dolar döviz kazandıracaktı. Milli gelire 800 milyon lira katkıda bulunacaktı(2). İşte, sosyal-emperyalistlerin Seydişehir için ortaya koydukları parlak tablo buydu. Fakat, tesislerin üretime başladığı 1974 yılından bu yana ortaya çıkan gerçekler, sosyal - emperyalistlerin sahtekarlığını sergilemiştir.

Tesisler, çalışmaya başladığı 1974 yılında 309 milyon lira zarar etmiştir. Bu zarar, 1975'de 583 milyon lirayı bulmuştur (3). Etibank Genel Müdürlüğüne göre, tesislerin zararının karşılanıp işletilebilmesi için 1975 yılında 800 milyon lira harcanmıştır (4). Önümüzdeki yıllarda bu miktarın daha da artacağı söylenmektedir. Yani, bırakalım milli gelire 800 milyon lira katmayı, bu tesisleri işletebilmek için fazladan bir o kadar para harcamak gerekmiştir.

1975 yılında, Tesislerin sağladığı gelir ise, 100 milyon liradır (5). Yani bu tesislerde, 1975 yılında harcanan sekiz liranın yedi lirası zararları karşılamaya gitmiştir. Borçlar da bir kenarda durmaktadır. İşte Seydişehir Tesislerinin bugünkü kapasitesinde işletilmesi bile yurdumuza bu kadar pahalıya mal olmaktadır.

Bu durum tesislerin çok büyük bir zararla çalıştığını göstermektedir. Tesislerin işleyişini şuna benzetebiliriz; öyle bir köylü düşünelim ki, bu köylü her sene tarlasına sekiz ölçek buğday ekmekte, ancak bir ölçek buğday almaktadır. Yani, köylü o kadar emeğini her yıl yedi ölçek buğday zarar etmek için harcamaktadır. Elbette hayatta böyle bir saçmalığa rastlanamaz.

Bir bakkal dükkanı düşünelim; sahibi ilk iş olarak bir miktar sermaye yatırıp, dükkanını mallarla dolduracaktır. Normal olarak, dükkanın satışlardan sağladığı gelirle sermayesini ve masraflarını karşılaması, giderek kâr bırakması gerekir. Ama tesislerin işleyişine benzetilirse, dükkanın bırakalım sermayesini karşılayıp kâr bırakmasını, hiçbir yeni mal almadan, sırf dükkanı işletebilmek için her sene yeniden para yatırmak gerekecektir. Elbette, hayatta böyle çalışan bir dükkan sahibine rastlanamaz. Sahibi böyle çalışan dükkanın kapısına bir yılın sonunda kilidi vurur. İşte Demirel de sonunda bunu yapmıştır. Tesislerin kapısına kilidi vurmuştur.

Bu tabloyu ortaya çıkaran sebep, sosyal-emperyalistlerin Seydişehir'de yürüttüğü soygundur. Ağır sömürü ve modası geçmiş, geri teknolojiye sahip tesislerdeki yüksek maliyet, ortaya ağır bir zarar bilançosu çıkarmaktadır.

SOSYAL EMPERYALİSTLER 5000 LİRAYA MALOLAN ALÜMİNAYA 1000 LİRADAN ELKOYUYORLAR

Yapılan anlaşmalara göre, Seydişehir'de üretilecek 200 bin ton alüminanın 80 bin tonu her sene borç karşılığı olarak Rusya'ya verilecektir. Borcun geriye kalan kısmı ise tarım ürünleri ile ödenecektir. Sosyal-emperyalistler, bu işleyişin "döviz sıkıntısı çeken yoksul ülkelere büyük kazançlar sağladığını" söyleyip duruyorlar. Onlara bakılırsa bunun en güzel örneği Seydişehir'dir. Şimdi gerçeklere bakalım. Bu bir "yardım" mı, yoksa tam bir emperyalist soygun mudur?

Sosyal-emperyalistler yapılan anlaşma ile alüminanın tek alıcısı durumundadır. Onlar, bundan yararlanarak Seydişehir'de üretilen alüminayı maliyetinin ve dünya fiyatlarının çok altında kapatmaktadırlar. Seydişehir'de tonu 5 092 liraya mal olan alümina, Rusya'ya 1 378 liradan satılmaktadır. Türkiye, sosyal - emperyalistlere yapılan alümina satışından sadece bu yüzden ton başına 3 700 lira zarar etmektedir. 1975 yılında tesislerin bu yüzden uğradığı zarar 142 milyon liradan fazladır (6).

Ayrıca, 1975 yılında, sosyal-emperyalistlerin tonuna 1 378 liradan (96 dolar) el koydukları alüminanın dünya piyasalarındaki satış fiyatı en az 1 980 lira (132 dolar) olmuştur. Sosyal-emperyalistler, alüminayı dünya piyasalarının altında kapatarak, her ton başına Türkiye'yi ayrıca 600 lira zarara sokmuşlardır.

Bu soygun yüzünden, sosyal-emperyalistlere 1 300 liralık borcun ödenmesi, Türkiye'ye 5 700 liraya mal olmaktadır. Rusya'ya bir yıl içinde 80 bin ton alümina verileceği düşünülürse, 100 milyon liralık borcun ödenmesinin Türkiye'ye mal oluşu 450 milyon lirayı bulacaktır. Yani, sosyal-emperyalistlere verilecek 4.5 liraya karşılık ancak 1 liralık borç ödenebilecektir. Bu yüzden, 15 yıl içinde Türkiye'nin uğrayacağı zararın 6.5 milyardan fazla olacağı rahatlıkla söylenebilir.

Borcun geriye kalan kısmı ise tarım ürünleri ile ödenecektir. Burada da tıpkı alüminada olduğu gibi açık bir soygun yürütülmektedir. Dergimizin 118. sayısında, sosyal-emperyalistlerin tarım ürünlerimizi çok düşük fiyatlarla kapatarak, sadece 1972-1975 yılları arasında 108 milyon lira vurdukları açıklanmıştı.

Şimdi basit bir hesap yapalım. Türkiye, bugünkü fiyatlarla ve yılda seksen bin ton alümina vererek, 15 yılın sonunda ancak 1 milyar 650 milyon liralık borç ödemiş olacaktır. Alümina fiyatlarındaki artışları düşünürsek, bu miktarın en fazla 2-2.5 milyar lira olacağı söylenebilir. Geriye kalan 4 milyor lira borç nasıl ödenecektir? Tarım ürünleri ile, onlar yetişmezse sosyal-emperyalistlere daha fazla alümina vererek. Bu durumda, sosyal-emperyalist yağmanın 15 yıl sonunda Türkiye'ye vereceği zararın 6,5 milyar liranın kat kat üzerinde olacağı açıkça ortaya çıkar. Ayrıca bu yüzden, sosyal - emperyalistler tarım ürünleri ticaretini de kendilerine daha fazla bağlayacaklardır.

İşte sosyal-emperyalistlerin alümina soygununun gerçek tablosu budur. Nitekim, Etibank Genel Müdürlüğü, Alüminyum Tesisleri Grup Başkanlığının 1975 Faaliyet Raporunda da bu soygun açıkça ortaya konmaktadır. Raporda şunlar söylenmektedir: "Alüminyumun yurt dışına (yani Rusya'ya), maliyetinin ve dünya piyasasındaki satış fiyatının altında satılması, belki işletmemizin dışında bir nedenle, mesela makro (genel) seviyedeki faydaların dengelenmesi amacıyla düşünülmüş, hatta zorunlu olmuştur. Ancak makro faydalar için katlanılan zararın Başkanlı-

SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN, SEYDİŞEHİR TESİSLERİNDEKİ SOYGUNUNUN EKONOMİDE YOL AÇTIĞI ZARARLAR

BİR YILLIK ZARAR TABLOSU:

- Tesisin kuruluşu sırasındaki gecikmelerden doğan zarar. (15 yılda 5 milyar TL civarında) .... 350 milyon TL
- Alümina ve tarım ürünleri sömürüsünün zararı .... 600 " "
- Verim düşüklüğünden doğan zarar .... 200 " "
- Satışlardan doğan zarar .... 3 000 " "
- Döviz kaybından doğan zarar .... 250 " "
- Fazla elektrik harcamasından doğan zarar .... 35 " "

BİR YILLIK TOPLAM ZARAR 4 435 " "

ONBEŞ YILLIK TOPLAM ZARAR ....70 milyar lira

SOVYETLERİN VERDİKLERİ MALİYET FİATI...1 milyar 250 milyon lira

BİR LİRALIK BORCUN ÖDENMESİNİN MALİYETİ..............56 lira

ğımızın insiyatifinin dışında olduğu ortadadır. " (Sayfa 19)

Raporda da belirtildiği gibi, bu zararın sorumlusu, Yeni Çarlarla hergün yeni anlaşmalar imzalayan Demirel, Türkeş ve Çağlayangil'ler - dir. Etibank bu zararlara katlanmanın MC için zorunlu hale geldiğini söylüyor. Bu zorunluluk nereden doğmaktadır? MC, ayakta kalabilmek için Türkiye'nin kapılarını sosyal-emperyalistlere alabildiğine açmaktadır. Sosyal-emperyalistler ise, onların bu teslimiyetinden yararlanarak Türkiye'nin elini kolunu bağlayacak anlaşmaları getirip dayatmaktadırlar. Raporda söz edilen "genel menfaatler"in yurdumuz ve halkımızın menfaatleri değil. Yeni Çarların menfaatleri olduğu açıkça ortadadır.

ÜRETİM YARIYARIYA DÜŞÜKTÜR

Seydişehir Alüminyum Tesislerinin teknolojisi geridir. Ülkemizin şartlarına uygun değildir. Rusya, kendileri için kuracakları alüminyum tesisleri için Fransa'dan daha yeni teknikler ithal ederken, Türkiye'ye modası geçmiş fabrikaları çok pahalıya satmıştır (7). Seydişehir' de geri teknoloji yüzünden üretim son derece düşüktür. Bu yüzden maliyetler yüksektir. Bunun yol açtığı zarar, tesislerin işletilmesini imkansız hale getirmektedir.

Sosyal-emperyalistler, Seydişehir'i kurarken yaptığı reklamlarda, bu tesislerde yılda 460 bin ton boksit madeni işlenerek, 200 bin ton alümina elde edileceğini söylüyorlardı. Tesislerde işlenecek 120 bin ton alüminadan, yılda 60 bin ton alüminyum elde edilecekti. Bu 60 bin ton alüminyumun, 35 bin tonu haddehanelerde işlenerek levha ve profil haline getirilecekti. 25 bin tonu ise ham alüminyum olarak iç piyasalarda satılacaktı (8). Böylece Türkiye alüminyum ihtiyacının büyük bir kısmını kendi fabrikasından sağlayacaktı. Ancak bu sözlerin hiçbirisi gerçekleşmemiştir.

Seydişehir'in üretim miktarlarını gösteren Tablo 1 incelendiği zaman, üretimin programlanan miktarların çok altında gerçekleştiği görülmektedir.

TABLO: 1- Seydişehir Alüminyum Tesislerinin 1975 Yılı Üretim Programı ve Yapılan Üretim Miktarları

Üretim	Yıllık Kapasite (TON)	1975'de Programlanan Üretim (TON)	1975'de Yapılan Üretim (TON)	Programa göre Gerçekleşme %
Boksit	560 000	493 874	327 361	66
Alümina	200 000	200 000	81 710	45
Sıvı Alüminyum	60 800	35 000	18 149	51
Döküm İngotu	20 000	19 373	10 283	65
İşleme İngotu	54 464	20 937	6 717	34
Profil	5 000	1 000	-	-
Sıcak Levha	32 845	-	-	-
Soğuk Levha	20 000	-	-	-
Folyo	3 000	-	-	-

(Kaynak: Etibank, Alüminyum Tesisleri Grup Başkanlığı, 1975 Faaliyet Raporu, s. 7)

Yine aynı tablodan, tesislerin sosyal-emperyalistlerin çok parlak olarak gösterdikleri verimliliğin çok altında bir verimle çalıştığı görülmektedir. Sosyal-emperyalistlere göre; 1 kg. boksitten 450 gram alümina elde edilmesi gerekirken, bu miktar ancak 250 gram olmuştur. Programa göre 1 kg. alüminadan 500 gram sıvı alüminyum elde edilmesi gerekirken, 1975 yılında ancak 360 gram elde edilebilmiştir.

Görüldüğü gibi, tesislerin üretime başlayan bölümlerinde sosyal-emperyalistlerin söyledikleririn ancak yüzde 25 - 50' si kadar bir üretim yapılabilmektedir. Bu durum tesislerin Türkiye' ye maloluşunu en az yarı yarıya arttırmaktadır. Çünkü, Türkiye tesislere 6 milyar yatırmıştır, ama ancak 3 milyar liralık bir fabrikanın vereceği ürünü sağlamaktadır.

1975 SATIŞ ZARARI 180 MİLYON LİRA

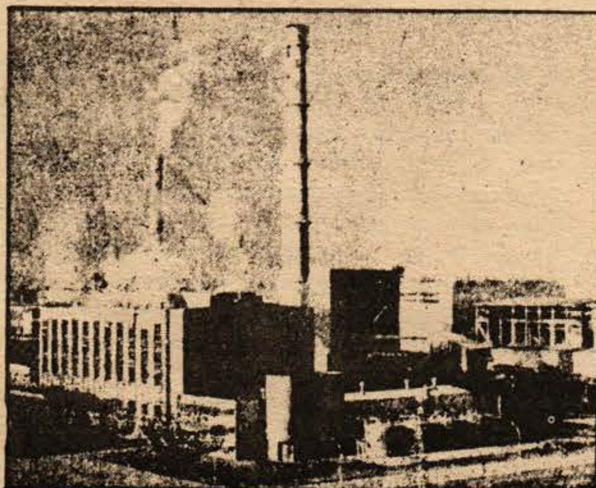
Tablo 2 'nin incelenmesinden görüleceği gibi, ürünlerin maliyeti son derece yüksektir. Bütün ürünler, sosyal-emperyalistlerin söyledikleri miktarlardan yüzde 50 - 85 daha pahalıya malolmaktadır. İşte geri teknolojinin ortaya çıkardığı sonuç budur.

TABLO: 2- Seydişehir Tesislerinin Ürünlerinin Maliyet Fiatları

Üretim	1975 Programına göre birim maliyet (TL/TON)	1975'de gerçekleştirilen üretime göre birim maliyet (TL/TON)	Programa göre maliyet yüksekliği %
Boksit	87,34	148,15	70
Alümina	2 604, -	4 863, -	86
Sıvı Alüminyum	18 760, -	27 461,14	50
Döküm İngotu	19 373, -	29 189,09	52
İşleme İngotu	22 319, -	36 308,19	80

(Kaynak: Etibank, ATGB. 1975 Faaliyet Raporu, s. 7)

Tesislerde üretilen mallar, maliyetinin çok altında satılmakta ve Rusya'ya verilmektedir. Tesislerin bu yüzden 1975 yılında uğradığı zarar 180 milyon liradır. Bunun 142 milyon lirası, sosyal-emperyalistlere yapılan alümina ihracından doğmuştur.

Seydişehir Alüminyum Tesisleri:

FABRİKA DEĞİL, BAŞ BELASI ...

Dışardan ithal edilen alüminyumun fiyatı, tesislerde üretilene oranla çok düşüktür. Bu yüzden Seydişehir'de üretilen alüminyum, Türkiye piyasasında maliyetinden düşük fiyatla satılmaktadır. Tablo 3' de iç satışlardan doğan zarar görülmektedir.

TABLO: 3- İç Satışlardan Doğan Zarar (1975'te)

	Maliyet Fiatı (TL/TON)	Satış Fiatı (TL/TON)	Ton Başına Zarar (TL)	Toplam Zarar (TL)
Alümina	4 758,90	3 686,44	1 072,46	487 915
Döküm İngotu	27 268,65	16 209,33	11 659,32	29 378 854
İşleme İngotu	38 281,61	17 153,84	21 127,77	8 101 273
ZARAR TOPLAMI				37 968 042

(Kaynak: Etibank, ATGB. 1975 Faaliyet Raporu, s. 18)

Bu tablodan, tesislerin Türkiye'de satılan alüminanın tonundan bin lira, döküm ingotunun tonundan 12 bin lira, işleme ingotunun tonundan 21 bin lira zarar ettiği görülmektedir. Tesislerin bugünkü verimlilikle ve tam kapasite ile çalıştığını düşünürsek, 1975'de 38 milyon lira olan zararın en az, 1.5 milyar lirayı bulacağı açıkça ortadadır. Bu hesaba fabrikanın henüz çalışmayan diğer ünitelerinin getireceği zarar dahil değildir. Bunlar da hesaba katılırsa, zararın en az 2,5 - 3 milyar lirayı bulacağı söylenebilir. Görüldüğü gibi, tesislerin sadece iç satış zararının karşılanması için milyarlarca lira yatırmak gerekmektedir.

ELEKTRİK YUTAN BİR TESİS

Geri teknoloji yüzünden, Seydişehir Tesislerinde çok fazla elektrik harcanmaktadır. Tesislerin tam kapasite ile çalışması halinde, 1,3 milyar kilovat-saat elektrik sarfedilecektir. Bu miktar Türkiye'nin toplam elektrik üretiminin yüzde 6,5'undan fazladır. Bugün, bu tesisleri çalıştırabilmek için, bütün Doğu ve Güneydoğu Bölgeleri karanlıkta bırakılsa, yeterli enerji ancak sağlanabilir.

Tesislerin elektrik sarfiyatı dünya ortalamasının çok üzerindedir. Bir ton alüminyum üretmek için diğer ülkelerde sarfedilen elektrik ortalama 17 500 kilovat-saat'tir (9). Bazı gelişmiş ülkelerde bu miktar 13 500 kilovat-saat'e kadar düşürülmüştür. Oysa Seydişehir'de bu miktar 19 400 kilovat-saat'tir (10). Yani ton başına fazladan iki bin kilovat-saat elektrik harcanmaktadır.

Tesislerin yılda 60 bin ton alüminyum üretecek kapasitede olduğu düşünülürse, fazladan 121 milyon kilovat-saat elektrik harcamak gerekecektir. Bu fazla sarfiyatın bedeli yılda 35 milyon liradan çoktur.

Açıkça ortadadır ki, enerji kıtlığı içindeki Türkiye'de bu tesisleri tam kapasite ile çalıştırmak çok güçtür. Tesisler çalıştırılırsa, enerji kısıntısı daha da artacaktır. (Devamı 12. sayfada)

Alüminyum Tesisleri

(Baş tarafı 11. sayfada)

Sosyal-emperyalistler işte böyle tesislerde enerji bakımından da Türkiye'yi kendilerine daha fazla bağımlı kılmaya çalışmaktadırlar.

60 MİLYON DOLAR DÖVİZ TASARRUFU HİKÂYESİ VE GERÇEK

Türkiye'nin alüminyum ihtiyacı her sene artmaktadır. Alüminyumun yarısından fazlası taşıt araçları, inşaat ve tüketim sanayisinde kullanılmaktadır (11). Montaj ve tüketim sanayisine yapılan yatırımlar alüminyum tüketimini her sene artırmaktadır. Buna bağlı olarak her yıl dışardan ithal edilen alüminyum miktarı da çoğalmaktadır. 1975'de dışardan 52 bin ton alüminyum ithal edilmiş ve 660 milyon lira (45 milyon dolar) dışarıya gitmiştir (12).

Oysa sosyal-emperyalistlerin sözlerine göre, Seydişehir'in 1975 yılında Türkiye tüketiminin yarısını karşılaması gerekmekteydi. Tesislerde, 1975 yılında 35 bin ton alüminyum üretilecekti. Böylece 70 bin ton alüminyum tüketiminin yarısı karşılanacaktı. Türkiye, 30 milyon dolar döviz tasarrufu sağlayacaktı. Fabrika tam kapasite çalışınca bu miktar 60 milyon dolar olacaktı. Oysa Seydişehir'in 800 milyon lira zararı göze alarak, 1975'de sağladığı döviz tasarrufu ancak 15 milyon dolar olmuştur. Yani bir dolarlık "tasarruf" karşılığı 53 liradır. Bu yıllarda 1 doların 15 lira olduğu düşünülürse, bunun ne biçim bir "tasarruf" olduğu da anlaşılır.

Açıkça ortadadır ki, bu tesisler, döviz tasarrufu sağlamak bir yana, her yıl daha fazla dövizin yurt dışına gitmesinden başka bir sonuç yaratmamıştır. Fabrikanın programlanan hedefi gerçekleştirememesi sonucu, Türkiye'nin uğradığı zarar bir yılda 250 milyon liradan fazladır. Ayrıca, döviz kaybı yüzünden Türkiye borçlarını ödemekte yeni külfetlerin altına girecektir. Bu durum Türkiye'yi daha fazla dışarıya muhtaç duruma düşüreceği gibi, Türkiye ekonomisi için milyarlarca liralık kayıplara yol açacaktır.

Buraya kadar açıkladığımız soygun tablosunu toparlarsak, sosyal-emperyalistlerin bir yılda Türkiye'nin sırtına 4,5 milyar liradan fazla bir yük yıktıkları ortadadır. Tablo 4' de bu durum açıkça görülmektedir:

TABLO: 4 - SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN, SEYDİŞEHİR TESİSLERİNDEKİ SOYGUNUNUN EKONOMİDE YOL AÇTIĞI ZARARLAR

BİR YILLIK ZARAR TABLOSU:

- Tesisin kuruluşu sırasındaki gecikmelerden doğan zarar. (15 yılda 5 milyar TL civarında)	350	milyon TL
- Alümina ve tarım ürünleri sömürüsünün zararı	600	" "
- Verim düşüklüğünden doğan zarar	200	" "
- Satışlardan doğan zarar	3 000	" "
- Döviz kaybından doğan zarar	250	" "
- Fazla elektrik harcamasından doğan zarar	35	" "
BİR YILLIK TOPLAM ZARAR	4 435	" "
ONBEŞ YILLIK TOPLAM ZARAR	70	milyar lira
SOVYETLERİN VERDİKLERİ MALİYET FİATI	1 milyar 250	milyon lira
BİR LİRALIK BORCUN ÖDENMESİNİN MALİYETİ	56	lira

SOSYAL EMPERYALİSTLERİN ALÜMİNYUM SANAYİSİNİ BESLEYEN BİR TESİS

Seydişehir'de üretilen alüminyumun tonu 35 bin liraya malolurken, ithal edilen alüminyumun tonu 12 bin liradır. Keza ithal edilen profillerin tonu 33 bin lira iken, bu profiller Seydişehir' de 52 bin liraya mal edilmektedir (13). Bu şartlarda tesisler alüminyum üretememektedir. Nitekim, Etibank Genel Müdürlüğü, "Haddehanelerin 1975 yılında işletmeye alınmasına rağmen, sipariş alınamadığı için üretim yapılamadığını" açıklamıştır(14).

Yani tesislerde doğru dürüst yapılan tek üretim alüminadır. Bu aluminanın yaklaşık yarısı sosyal-emperyalistlere verilmektedir. Yani, Seydişehir Tesisleri Rusya'nın alüminyum sanayisini hammadde olarak besleyen bir fabrika durumundadır.

Seydişehir Tesislerinin 1975 üretimi ve satışlarını gösteren Tablo 5 incelendiği zaman bu gerçek ortaya çıkmaktadır.

TABLO: 5 - Seydişehir Alüminyum Tesislerinin 1975 yılı üretimi ve satışı

Üretim		Miktar (Ton)	1 Tonun satış fiatı (TL)	Net satış geliri (TL)
Hidrat		11 580	2 415	27 969
Alümina	İç Satış	455	3 686	1 677 146
	Sovyetlere satış	38 300	1 378	52 807 388
Döküm İngotu		2 519	15 609	39 332 012
İşleme İngotu		383	17 153.	6 577 503
TOPLAM SATIŞ				100 422 018

(Kaynak: Etibank, ATGB. 1975 Faaliyet Raporu. s. 18)

SONUÇ:

1- Tesisler. Türkiye'nin üzerine altından kalkılamayacak bir yük yıkmıştır. Seydişehir'deki çok yönlü emperyalist sömürünün gerçek tablosu şudur: 1 milyar 250 milyon liraya mal olacağı söylenen Tesislerin, 15 yıl içinde Türkiye'ye yükleyeceği yük en az 70 milyar lira olacaktır. Kaldı ki, bu hesaba, Kâmran İnan'ın belirttiği yan zararlar dahil değildir. Tesisler için sosyal-emperyalistlerden alınan bir liralık borcun ödenmesi, Türkiye'ye 56 liraya patlamaktadır.

2- Ağır sömürü yüzünden, Türkiye'nin tarım kaynakları ve dış ticareti daha fazla sosyal-emperyalistlerin kontrolü altına girmektedir.

3- Seydişehir Tesisleri, sosyal-emperyalistlerin alüminyum fabrikalarını ham madde beslemekten başka bir iş yapmamaktadır. Böylece, sosyal-emperyalistler Türkiye'yi milyarlarca lira borca sokarak, bizim kaynaklarımızı işletere̲k. insangücümüzü sömürerek kendi fabrikalarını besleyen bir Tesis yaratmışlardır. Alüminyumun özellikle savaş sanayisinde kullanılan temel bir ürün olması, sosyal-emperyalistlerin alümina sömürüsüne ayrıca neden bu kadar önem verdiklerini de ortaya çıkarmaktadır.

4- Bu tesisler, sosyal-emperyalistlere elektrik bakımından daha fazla bağlanmamıza yol açmaktadır.

İşte sosyal-emperyalistlerin "yardım" masallarının arkasında yatan gerçekler bunlardır. İşte, MC'nin Türkiye'nin kapılarını sosyal-emperyalistlere alabildiğine açmasının sonuçları bunlardır.

Bütün bu gerçeklere rağmen sosyal-emperyalistler hâla bu yatırımların reklamını yapıp duruyorlar. MC'nin bu ağır sömürü karşısında Seydişehir'in kapısına kilit vurmak mecburiyetinde kaldığı günlerde, Sovyetlerin Türkiye Büyükelçiliği yayınladığı bültende aynı teraneleri tekrarlıyordu. Sosyal-emperyalist bültende; "Bu tesislerle Türkiye'nin ulusal sanayisinin kurulmasına katkıda bulundukları" yalanını pervasızca söylüyorlardı.

Sosyal-emperyalistler bu yalanları neden söylemektedirler? Çünkü ekonomik soygun, yoksul ülkeleri kendilerine bağlamak için ellerindeki en önemli silahlardan biridir. Bu yüzden, bütün gerçeklere rağmen gözümüzün içine baka baka yalanlarını söylemeye devam ediyorlar. Nitekim, Brejnev bunu açıkca söylemektedir. Brejnev; "Sovyet-Türk ekonomik ve teknik işbirliğinin ulaştığı düzey, Türkiye ile ilişkilerin ekonomik alandan kademeli olarak siyasi alana kaydırılmasına yardım etmektedir" diyor. Onlar, ekonomik bakımdan diz çöktürdüklerini düşündükleri Türkiye'yi şimdi siyasi bakımdan teslim almaya çalışıyorlar. Bunun için ilk "kademe", Dostluk ve İşbirliği adı altında imzalatılmaya çalışılan kölelik anlaşmasıdır.

SEYDİŞEHİR TESİSLERİ TİMUR'UN FİLİ

Diğer yandan, Kıbrıs'ta yürüttüğü işgalci siyaset yüzünden, her geçen gün dünyadan tecrit olan MC iktidarı, sosyal-emperyalistlerin uzattığı her kancaya dört elle sarılmaktadır. Demirel Seydişehir'in kapısına kilit vururken,sosyal-emperyalistler Seydişehir Tesislerinin büyütülmesi için Demirel'le yeni bir anlaşmanın yapıldığını açıkladılar.Bugünkü tesisler doğru dürüst çalıştırılabiliyor mu ki,büyütülmesi düşünülüyor? Demirel öyle bir noktaya gelmiştir ki, kapısına yeni kilitler vurmak için sosyal-emperyalistlerle anlaşmalar yapmaktadır. Bu gidişle, Demirel'in sosyal-emperyalistlerle bir de kilit fabrikaları kurmaları için anlaşma yapması gerekecek.

Demirel'in bu tutumu Timur'un fillerini hatırlatıyor. Bilindiği gibi, Timur Anadolu'yu işgal edince, her şehre ordusundaki fillerden birini hediye ediyor. Bu filler, bağları bostanları çiğneyip halka büyük zararlar veriyorlar. Halk, şehrin valisinden Timur'a gidip bu filleri geri almasını söylemesini istiyor. Timur'un karşısına çıkan vali, korkusundan "Aman, bir fil az geliyor, bir tane daha isteriz" diyor. Sosyal-emperyalistlerin Seydişehir soygunu tam da bu hikayeye uygundur.

KAYNAKLAR:

(1) ETİBANK, ALÜMİNYUM TESİSLERİ GURUP BAŞKANLIĞI 1975 FAALİYET RAPORU, s. 3 ve s. 24

(2) Aynı eser, s. 2

(3) Aynı eser, s. 24

(4) Aynı eser, s. 25

(5) Aynı eser, s. 18

(6) Aynı eser, s. 18

(7) Demirdışı Metaller. DPT-Özel İhtisas Komisyonu Raporu, s. 55

(8) ETİBANK. Al. Tes. Gr. Bşk. 1975 Faaliyet Raporu, s. 6

(9) Demirdışı Metaller- DPT, s. 50

(10) Etibank, 1975 Faaliyet Raporu, s. 10

(11) Demirdışı Metaller- DPT, s. 78

(12) Aynı eser, s. 44

(13) Aynı eser, s. 44

(14) Etibank. 1975 Faaliyet Raporu, s. 9

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

Dünya Enerji Konferansına katılan Zambiyalı ve Svazilandlı delegeler: "RUSYA AFRİKA ÜLKELERİNİ BİRBİRİNE DÜŞÜRMEYE ÇALIŞIYOR"

Muhabirlerimizin izlenimleri:

10. Dünya Enerji Konferansı dolayısıyla Afrika'dan ülkemize gelen Zambiya'lı ve Svaziland'lı iki delege ile çeşitli konular üzerinde konuştuk. Zambiya'lı delege. ülkesinde bir bankanın genel müdürlüğünü yapıyordu. Svaziland'lı ise bir jeologtu ve her ikisi de konferansta ülkelerini temsil ediyorlardı.

Afrika'lı konuklar bizle tanışmaktan çok memnun olduklarını belirttiler. Enerji konusunda her ülkenin öncelikle kendi gücüne dayanması gerektiğini söyledikten sonra, Zambiya'lı konuğumuz süper devletlerin Afrika'daki bölücü faaliyetleri hakkında bilgi verdi. "Süper devletler Afrika'lıların anlaşmasını istemiyor" diyen Zambiya'lı delege, siyah Afrika'lıların kendi aralarında halledemeyeceği bir anlaşmazlığın olamayacağını vurguladı.

Svazilandlı delege de kendisini candan destekledi. Konuklarımız Rusya konusunda acaba ne düşünüyorlardı? Zambiya Başkanı Kenneth Kaunda'nun sık sık, "ön kapıdan kurdu kovduk, şimdi arka kapıdan kaplan ve yavrusu giriyor" dediğini hatırlattık. Zambiya'lı delege, uzun uzun güldü ve "Biliyorum. Kaunda, kovulanla Amerika'yı, kaplanla Rusya'yı ve yavrusuyla da Küba'yı kastetti. Dikkati Angolaya çekmek istedi. Angolada yaptıklarından dolayı bütün Afrika Rusya'yı kınadı" dedi.

Jeolog olan Svaziland'lı konuğumuz da aynı düşünceleri paylaştığını söyledi. Svaziland'lı konuk ayrıca, Somali ile Etyopya'yı da birbirine düşürenin Ruslar olduğunu vurguladı. Afrika'nın uyanıklığını arttırdığını sözlerine ekledi.

Sohbetimiz daha sonra ırkçı Vorster ve Smith rejimleri üzerinde devam etti. Irkçı rejimlerin sonlarının yakın olduğunu belirttiler. Zambiya'lı delege, "ZANU, Zimbabve'nin kurtuluşu için çarpışıyor. Biz Zambiya olarak ZANU'yu destekliyoruz" dedi. Zambiya'nın ateş hattı ülkelerinden biri olması dolayısıyla Afrika'daki kurtuluş savaşlarında kendi ülkesine de önemli iş düştüğünü söyledi.

Konuklarımıza. Rusya'nın bize verdiği enerji ve bazı sözde yardımları karşılığında. örneğin boğazlardan serbest geçiş gibi siyasi tavizler istediğini ve ülkemizi kendine bağlamaya çalıştığını söylediğimizde. dikkat kesildiler. Zambiya'lı delege, gözlerini kıstı ve "yaparlar yaparlar. onlar çok cindir. çok cindir" diye bir kaç defa tekrarladı. Daha sonra hararetle el sıkışarak birbirimizden ayrıldık.

Revizyonistler eski Rus çarlarının hegemonya savaşlarını yüceltiyor

Hürriyet gazetesi Bulgaristan'da "Plevne zaferinin" 100. yıldönümünü kutlamak için büyük törenlerin yapıldığını yazıyor. Bulgar revizyonistleri artık pervasızca eski Rus çarlarının Osmanlı İmparatorluğunu parçalamada ve Balkanları ele geçirmede kazandığı zaferi kutluyorlar. Dağıttıkları broşürlerle eski çarları "büyük kurtarıcımız" diye anarak Brejnev'in atalarına şükranlarını dile getiriyorlar.

Törenler eski çarların sadık takipçisi Çar Leonid Brejnev için düzenlenmiştir ve yeni Rus Çarlarının Balkan halkları üzerindeki tahakkümünü pekiştirme amacı gütmektedir.

Plevne savaşının 100. yıldönümünün kutlanması Yeni Çarların Lenin ve Stalin'in değil, eski Rus çarlarının izinden gittiklerini bir kere daha kanıtlamaktadır.

SİVAS

Hafik'in Tozanlı köylüleri:

"Rusya, ABD'den daha tehlikeli olarak yurdumuzda yayılıyor. Ondan nefret ediyoruz, halkı mücadeleye çağırıyoruz."

K.MARAŞ

Pazarcık'tan Bekir Ceylan, Remzi Balcıoğlu,Hasan Kavralar, Hasan Avvaz, Abbas Sinecan, Abdurrahman Bakır, Mehmet Yaşkan:

"Halkımız sosyal-emperyalistlere karşı mücadele ederek, onların pis ellerini kıracaktır. Bu nedenle Halkın Sesi'nin 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!' kampanyasına canı gönülden katılıyoruz."

BURDUR

Türlübeyli köyünden İbrahim Sarıoğlu, Ali Kesen, Ali Duman, Muhittin Kesen, Süleyman Duman:

"Yurdumuzun ve halkımızın geleceğinin güvence altın da bulunması için Yeni Çarlarla İşbirliği anlaşmasına karşı uyanık bulunmalı ve güçlerimizi toparlamalıyız. Türkiye, Üçüncü Dünya ülkelerinin yanında sosyal-emperyalizme karşı yerini almalıdır."

ANKARA

Polatlı'dan Yavuz Çetiner (Ortaokul öğrencisi):

"Yeni Çarlarla MC'nin yapmak istediği işbirliği anlaşması. Türkiye'nin devlet bağımsızlığını yok etmeye yöneliktir. Bağımsızlığına ve özgürlüğüne düşkün bir halkın evladı olarak, ben bu anlaşmayı ve MC'nin uşaklık siyasetini reddediyorum."

K.MARAŞ

Elbistan'dan Feytullah Marangoz (öğrenci) ve Vasıf Şentürk (öğretmen):

"Emperyalist devletlerle ekonomik ve siyasi işbirliği yapmak özellikle Üçüncü Dünya ülkeleri açısından tehlikelidir. Milli bağımsızlığımızı tehdit eden böyle bir anlaşmaya karşıyız."

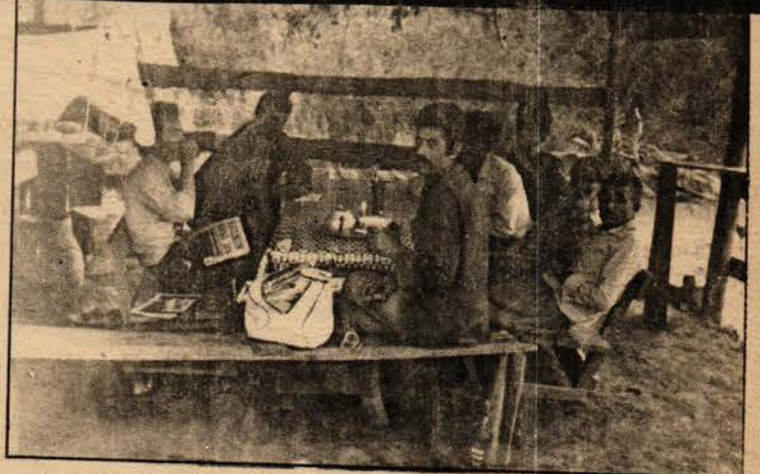
İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

BU HAFTA KAMPANYAMIZA DİYARBAKIR'DAN 646, GAZİANTEP'TEN 635 İMZA GELDİ

Bu hafta kampanyamıza 1870 yurttaş katıldı. Elimize geçen imzaların illere göre dağılımı şöyle:

DİYARBAKIR: 431 tanesi Mardinkapı'dan olmak üzere 646, GAZİANTEP: 635, KAHRAMANMARAŞ: İçinden 87, Pazarcık'ın köylerinden 13, Elbistan'ın İğdeköy'den 2, HOLLANDA: Utrecht şehrinden işçiler 89, MUĞLA: İçinden 20, Fethiye'nin Kemer nahiyesinden 20, Milas'ın Pınar köyünden 11, ISPARTA: Eğridir'den 26, İçinden 20, ÇORUM: 33, İSTANBUL: Karagümrük'ten 30, ANTALYA: Gazipaşa'nın Çörüş köyünden 11, Çile köyündeh 9, Çobanlar köyünden 8, BOLU: Düzce'den 25, BELÇİKA: 21, TOKAT: Göllük köyünden 21, DENİZLİ: Tosunlar'ın Sarayköy'den 20, TRABZON: 19, KASTAMONU: İnebolu'dan 17, ADANA: Ceyhan'dan 14, ARTVİN: Hopa'dan 12, TUNCELİ: Pertek'ten 11, SİVAS: Hafik'in Tozanlı köyünden 11, İZMİR: 8, AVUSTURYA: 8, BURDUR: 5, İSVİÇRE: Lozan şehrinden 4, MANİSA: Gördes'den 2, ANKARA: Polatlı'dan 1,

Böylece kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 81 675'e ulaşmış bulunuyor. Bu imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

Antalya Gazipaşa'dan kampanyamıza katılan köylüler

İSTANBUL	10 362	MANİSA	2 567	BATI ALMANYA	1 115	ISPARTA	459	BURDUR	246
ANKARA	9 585	HATAY	2 212	ELAZIĞ	1 149	KAYSERİ	430	ADIYAMAN	239
KAHRAMANMARAŞ	6 572	MALATYA	1 948	İÇEL	955	AMASYA	424	UŞAK	233
İZMİR	6 498	MUĞLA	1 752	ANTALYA	616	KOCAELİ	392	SAMSUN	229
TUNCELİ	6 036	KONYA	1 641	AYDIN	572	BALIKESİR	346	MUŞ	225
ADANA	4 423	DENİZLİ	1 444	ORDU	548	FRANSA	343	GİRESUN	215
GAZİANTEP	3 301	DİYARBAKIR	1 434	BURSA	534	ZONGULDAK	336	VAN	206
SİVAS	2 844	TRABZON	1 270	ESKİŞEHİR	508	KARS	289	ÇEŞİTLİ ŞEHİRLER	3 349
ERZİNCAN	2 771	BOLU	1 236	TOKAT	491	ÇORUM	249		
								TOPLAM	81 675

Deng Siao-ping
ÜÇLÜ BLOKUN GÖNL

Üçlü Oportünist Bloktan küçük bir grup 9 Eylül günü, İstanbul'da AYDINLIK'ın düzenlediği "Mao Zedung'u Anma Toplantısı"na gelerek "Kahrolsun Deng Siao-ping" diye bağırdı. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yayılması, Üç Dünya Teorisinin geniş devrimci kitleler tarafından benimsenmesi üzerine ideolojik mücadeleden ümitlerini kesen Üçlü Blokun şefleri çareyi böyle sloganlar bağırmakta bulmuşlardı.

Neden "Kahrolsun Deng Siao-ping" diye bağırdıkları sorulabilir. Başka slogan kalmamış mıdır? Başka sloganları da vardır, ama onlar amaçlarına en iyi hizmet edenin bu slogan olduğunu düşünmüşlerdir. Üçlü Oportünist Blokun bu şekilde bağırması, "Kahrolsun Çin Komünist Partisi" diye bağırmak cüretini gösterememesinin sonucudur.

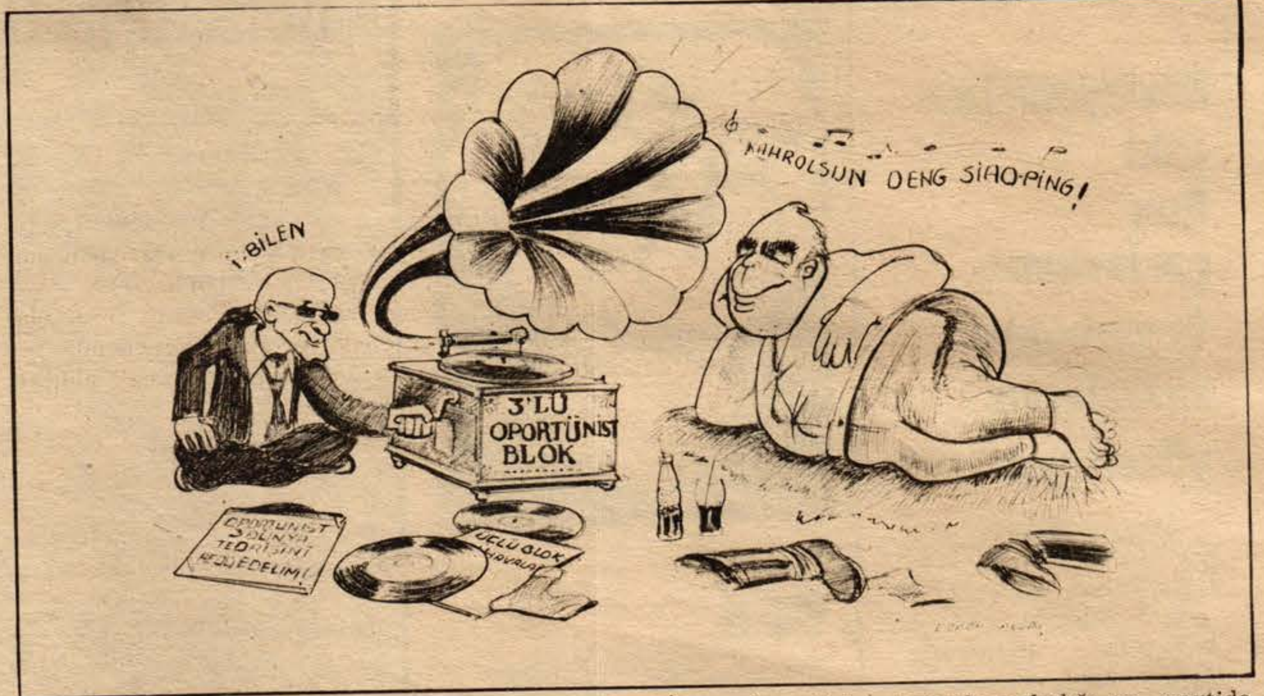
"Kahrolsun Deng Siao-ping": Bu bir ümit sloganıdır. Hua Guo-feng yoldaş başkanlığındaki Çin Komünist Partisi kahrolsa, Çin Halk Cumhuriyeti kahrolsa, Üçlü Blokun şefleri ne kadar sevineceklerdir! Onlar on yıldır bu ümidin peşindedirler. On yıldır, ne zaman Çin'den iki çizgi mücadelesi ile ilgili haberler gelse, bütün emperyalistler, revizyonistler ve burjuvazi gibi, Üçlü Blokun şefleri de kendilerini derin hayallere kaptırırlar: "Çin'de proletarya diktatörlüğü devrilmiş midir acaba?", "Çin'in kızıl rengi değişmiş midir?" Birkaç gün sonra bu hayalleri derin bir kedere dönüşür. Onlar hep Çin'de tasfiye edilen revizyonist elebaşıların yasını tutmuşlar. Sırasıyla önce Liu Şao-çi'nin, sonra Lin Biao'nun, şimdi de Dörtlü Çete'nin. Halen yatıp kalkıp dua etmektedirler: Çin'de proletarya diktatörlüğünün yıkılması, Çin'in bir süper devlet haline gelmesi ve Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisini uygulamaktan vazgeçmesi için. Böylece Brejnev revizyonistlerinin hizmetinde, devrimci kitleleri aldatma çabalarını daha kolay yürütebileceklerini düşünmektedirler.

Beş bin kişinin Mao Zedung'u andığı bir toplantıda, "Kahrolsun Mao Zedung" diye bağırmanın usturuplu yolu nedir? Bu sorunun cevabını, ancak böyle numaralara çok meraklı olan Üçlü Blokun şefleri verebilirdi. Nitekim vermişlerdir. Mao Zedung'a "kahrolsun" diye bağırmaya cesaret edemeyince, Mao Zedung'un çizgisini devam ettiren ÇKP Merkez Komitesi başkanı Hua Guofeng yoldaşın bir yardımcısına "kahrolsun" diye bağırmışlardır. Ve böylece de Mao Zedung'a büyük bir sevgi besleyen kitlelerin ve Mao Zedung Düşüncesini benimseyen devrimcilerin tepkilerinden kurtulabileceklerini sanmışlardır.

"Kahrolsun Deng Siao-ping": Üçlü Blokun şeflerinin aklınca bu slogan, kaçamak yapmanın kolay yoludur. Devrimci kitleler soruyor: "Mao Zedung'un zamanımızın en büyük Marksist-Leninisti olduğunu kabul ediyor musunuz, etmiyor musunuz?" Üçlü Oportünist Blokun şeflerinin cevabı şudur: "Kahrolsun Deng Siao-ping". Devrimci kitleler soruyor: "Mao Zedung'un Marksizm-Leninizme yaptığı katkıları kabul ediyor musunuz, etmiyor musunuz?" Şeflerin cevabı: "Kahrolsun Deng Siao-ping". Ve devrimci kitleler yine soruyor: "Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisini dünya devriminin anahtarı olarak kabul ediyor musunuz, etmiyor musunuz?" Üçlü Blokun şefleri bu sefer iyice feryadı basıyorlar : "Kahrolsun Deng Siao-ping".

DENG SİAO-PİNG 50 YIL BOYUNCA ÇİN DEVRİMİNE HİZMET ETMİŞ SEÇKİN BİR KOMÜNİSTTİR

Üçlü Oportünist Bloku "Kahrolsun Deng Siao-ping" diye bağırtan Brejnev'dir. İşin bir de püf noktası vardır: Artık herkesin tanıdığı Brejnev bu sefer "sol" maske takmıştır ve hatalar yapmış bir komünisti "sol"dan eleştirir pozlardadır. Üçlü Oportünist Blokun şefleri, Mao Zedung'a, ÇKP'ye ve Çin halkına saldırmak için, hata yapmış bir yoldaşı kendilerine hedef seçiyorlar. Ama onlar fena halde yanılmaktadırlar. Deng Siao-ping yoldaş, geçmişteki bütün hatalarına rağmen bugün ÇKP'nin önderlerinden biri olan seçkin bir komünisttir. Onun hayatı bir proleter devrimcinin hayatıdır. Herşeyden önce o, bütün hayatı boyunca devrime hizmet etmek için samimiyetle çalışmış, dönekliğin, hizipçiliğin ve vatan hainliğinin karşı-devrimci çukuruna hiçbir zaman düşmemiştir. ÇKP'nin elli yıllık şerefli bir üyesi olan Deng Siao-ping, Çin devrimine ve dolayısıyla dünya devrimine birçok hizmette bulunmuştur.

Devrimcileri, laflarına değil, ortaya koydukları eserlere göre değerlendirmek biricik Marksist ölçüdür. Kurtuluştan önceki dönemde Deng Siao-ping yoldaş, Mao Zedung'un önderliği altında büyük bir cesaret ve fedakarlıkla mücadele vermiş, iç savaşta ordular kurmuş, Uzun Yürüyüş'e katılmış, Japon saldırganlarını ve Çan Kayşek gericilerini bozguna uğratan Halk Kurtuluş Ordusu'nun en üst karargâhı olan Genel Cephe Komitesinin başkanlığını yapmıştır. Kurtuluştan sonra da, ÇKP'nin ve Çin hükümetinin en üst organlarında görev yapan Deng Siao-ping yoldaş, Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne kadar bütün iki çizgi arası mücadelelerde Mao Zedung'un yanında saf tutmuştur. 1960'larda Mao Zedung, Kruşçev revizyonizmine ilk defa mücadele açtığı zaman, Moskova'da uluslararası proletaryanın bayrağını yükselten Çin heyetinin başında Deng Siao-ping yoldaş bulunuyordu. Deng Siao-ping yoldaş bugün de ÇKP'nin seçkin bir yöneticisidir ve ÇKP Merkez Komitesinde Başkan Hua Guofeng ve Başkan yardımcısı Yeh Cien-ying'den sonra üçüncü sırada yer almaktadır. Üçlü Oportünist Blokun, Deng Siao-ping yoldaşa saldırmasının nedeni, onun Mao Zedung çizgisini izleyen devrimci önderliğin bir parçası olmasıdır. Üçlü Oportünist Blok, Deng Siao-ping yoldaşın hatalarını değil, onun devrimci tutumunu hedef almaktadır. Çünkü bu hatalar eleştirildiği zaman, Üçlü Blokun şeflerinin tutumu yine ÇKP önderliğine saldırmak, yine Mao Zedung'a sinsi saldırılar yöneltmek ve yine Brejnev revizyonistleriyle aynı telden çalmak olmuştu.

ÇKP, DENG SİAO-PİNG'İN HATALARINI NASIL DEĞERLENDİRİYOR

Deng Siao-ping yoldaşın hataları nelerdi? ÇKP nin bu konudaki tutumu, 1973 yılında Mao Zedung un Deng Siao-ping hakkında yaptığı kapsamlı değerlendirmede ve 1977 yılında Hua Guo-feng yoldaş önderliğindeki ÇKP Merkez Komitesinin aldığı kararlarda ifadesini bulmaktadır.

ÇKP, Deng Siao-ping yoldaşın hatalarını şu şekilde değerlendirmektedir: Deng Siao-ping bir kez çizgi hatası, bir kez de önemli bir ilke hatası yapmıştır. Kültür Devrimi yıllarında Deng Siao-ping, Mao Zedung'un çizgisine karşı tavır almış ve revizyonist çizgiyi savunmuştur. Fakat o, Liu Şao-çi'nin etrafında topladığı ve partide iktidarı gaspetmeye çalışan kliğe dahil olmamış, hizipçilik yapmamıştır. Bunun bir kanıtı, ÇKP'nin 8. Merkez Komitesinin, 12. Genel Toplantısı kararlarıdır. Bu toplantıda, Lin Biao ve Dörtlü Çete, Liu Sao-çi'yle beraber Deng Siao-ping'in de partiden atılmasını önerdiler. Fakat Mao Zedung, onun partiden atılmasına karşı çıktı. Çünkü Deng Siao-ping, revizyonist hatalar yapmasına rağmen, hizipçilikle, hile ve tertiplerle uğraşmamıştı. Üstelik Çin Devrimi mücadelesinde şerefli bir geçmişi vardı. Mao Zedung, Merkez Komitesi üyelerinin bu noktalarda dikkatini çekti ve onlara sadece sınıf mücadelesine ve pratik çalışmaya katılmayanların hiç hatasız kalabileceklerini söyledi. Mao Zedung'un kadrolar konusundaki çizgisi, hizipçilikle, hile ve tertiplerle uğraşmamaları şartıyla, en ağır hataları yapan yoldaşlara dahi mutlaka bir çıkış yolu göstermek ve kendilerini düzeltmeleri için onlara yardımcı olmaktır. Lin Biao ve Dörtlü Çete ise, başkalarının hatalarından sevinç duyan, hata yapan yoldaşları mevki elde etmek için yerden yere vuran ve halk içindeki çelişmelerle düşmanla halk arasındaki çelişmeleri birbirine karıştırarak proletarya diktatörlüğünü devirmeye çalışan karşı-devrimciler olarak bu tutumu hiçbir zaman benimsememişlerdir. Onlar kendilerinin hiç hata yapmadıklarını iddia ediyorlar, "doğuştan deha" ya da "kusursuz proleter devrimciler" oldukları ileri sürüyorlardı. Şüphesiz bu iddiaları, onların aslında birer "siyasi düzenbaz"dan başka birşey olmadıklarını açığa vuruyordu.

Deng Siao-ping yoldaşın, eleştiriler karşısındaki tutumu, Lin Biao ve Dörtlü Çete'yi değil, Mao Zedung'u haklı çıkardı. Deng Siao-ping yoldaş, bir "7 Mayıs Okulu"nda üretime katıldı, daha sonra bir fabrikada çalıştı. Kapsamlı bir özeleştiri yaptı. 1973'te Mao Zedung'un önerisiyle, tekrar Merkez Komitesine seçildi. Ve 1975'te yine Mao Zedung'un önerisiyle Merkez Komitesi başkan yardımcısı oldu. Mao Zedung, bu önerilerde bulunurken, Deng Siao-ping yoldaşın hatalarını düzeltme konusunda gösterdiği kararlılığı enine boyuna değerlendirdi.

Deng Siao-ping, 1976 yılında önemli bir ilke hatası işledi. Onun hatalı tutumu Dörtlü Çete'ye koz verdi. Mao Zedung, 1974'te üç önemli talimat vermişti: Proletarya diktatörlüğü teorisinin incelenmesi, ülkede birliğin ve istikrarın kurulması ve ekonominin geliştirilmesi. 1975 sonbaharında Deng Siao-ping yoldaş, bu talimatların uygulanmasını sağlamak amacıyla "Genel Program" adında bir belge hazırladı. Bu "Genel Program" Dörtlü Çete'nin Mao Zedung'un talimatlarının uygulanmasını baltalamak için giriştiği faaliyeti hedef alıyor, bu talimatların tarımda, sanayide, yurt savunmasında, bilim ve teknikte uygulanmalarının önemi üzerinde duruyordu. Bu belge, ÇKP'nin 10. Milli Kongresi'nde

meselesi üzerine

ÜNDE YATAN NEDİR?

ve 4. Milli Halk Kongresi'nde Mao Zedung ve Çu En-lay yoldaşlar tarafından geliştirilen "Çin'i 2000 yılından önce, modern bir sanayi ülkesi haline getirme" çizgisine uygun olarak hazırlan - mıştı. Dörtlü Çete'nin kitleler içinde ve partide ikilik tohumları eken, hatta bazı yerlerde şiddet eylemlerine çağrılar yapan anarşist ve grupçu tutumu, böyle bir belgenin hazırlanmasını zorunlu kılıyordu. Belge, ülkeyi, acilen partinin temel çizgisine bağlı kalmaya, proletarya diktatörlü - ğünü pekiştirmeye, birliği geliştirmeye ve sos - yalist inşanın hızını "yükseltmeye çağırmaktaydı. Belgede üretim ve devrim arasındaki ilişkiler ele alınmakta, bu meselelerde ortaya çıkan idealist tutumlar eleştirilmekteydi. Belge, özellikle "büyük devrimci" pozları takınan, sadece kendi fikirlerini ve ihtiraslarını geçerli sayan, eleştiriyi bastıran ve Lin Biao gibi görünüşte a - şırı "sol", özünde ise aşırı sağcı olan kişilere karşı uyarıda bulunmaktaydı.

Bu belge herşeyden önce, Deng Siao-ping yoldaşın Dörtlü Çete'ye karşı mücadeledeki kararlı tutumunu ortaya koyuyordu. Mao Zedung'un ön - derliği altında Deng Siao-ping yoldaş, Dörtlü Çete'nin özellikle Kültür Devriminin kazançlarını baltalayan tutumlarına karşı kesin bir mücadele yürüttü. Onların, partinin bütün kararlarına rağmen üretim ve bilimin gelişmesine karşı çıkmalarını mahkum etti. Dörtlü Çete'nin etkisiyle "sendika aptalları" olmaktan korkarak öğrenim yapmaktan çekinen teknikerleri ikiyüzlülükle e - leştirdi. Onlara, "helayı meşgul edip de, sıçmayan çıksın" dedi. Üretimi yükseltmekten korkan önderleri teşvik etti. Dörtlü Çete'nin sanat ve kültür alanındaki aşırı "sol" kılıftaki oportünist çizgisini eleştirdi.

Bütün bu olumlu tutumlarına rağmen Deng Si - ao-ping, hazırladığı belgenin ilk taslağında ö - nemli bir ilke hatası yapmıştı. Belgenin ilk tas - lağı, Mao Zedung'un söz konusu talimatlarının yerine getirilmesinde esas halka olarak sınıf mücadelesinin alınmasına değinmiyor, Mao Ze - dung'un üç talimatının önem derecelerini birbirlerine eşit olarak koyuyordu. Deng Siao - ping yoldaş, bu ilk taslağı parti organına getirdi. Dörtlü Çete henüz hiçbir eleştiri yapmadan, taslak - taki hatalar düzeltildi ve taslağa son şekil verildi. Ancak Dörtlü Çete, büyük bir ikiyüzlülükle met - nin ilk taslağına, sanki bu taslaktaki hatalar hiç düzeltilmemiş gibi bir saldırı kampanyası yö - neltti.

Esasen 1976 yılı başlarında ÇKP önderliği parti içindeki sağcı rüzgara karşı mücadele açmıştı. ÇKP bugün de bu mücadeleyi olumlu olarak değerlendirmektedir. Kampanyanın hedefi, sosyalist yeni olguların ve Kültür Devriminin kazançları - nın pekiştirilmesiydi. Dörtlü Çete, Deng Siao-ping yoldaşa saldırırken bu kampanyadan yarar - landı, kampanyanın amaçlarını tahrif etti. Oysa Mao Zedung, bu kampanyada şahısların hedef alınmasına karşı çıkmıştı. Dörtlü Çete ise, kampanya sayesinde partinin 10. Milli Kongresi' nde ve 4. Milli Halk Kongresi'nde belirlenen çizgiyi değiştirmek, siyasi rakiplerini iktidardan düşür - mek ve iktidarı ele geçirmek için hazırlık yapmak istedi. Kendisine hedef olarak da, esas olarak doğru çizgi içinde yer alan fakat önemli bir ilke hatası yapmış olan Deng Siao-ping'i aldılar. Deng Siao-ping, hem kendilerini en fazla eleşti - renlerden biriydi, hem de onlara uygun bir sal - dırı fırsatı vermişti. Dörtlü Çete, saldırıların - da, ÇKP'nin yayın organlarının denetiminin ken di elinde olmasından yararlandı. İlk iş olarak, Deng Siao-ping yoldaşın hazırladığı belgenin, son radan düzeltilmiş ilk taslağını, olduğu gibi bastılar. Üstelik Merkez Komitesine hiç danışmadan, bu taslağın altına "Merkezin Belgesi" notunu düştüler. Amaçları, Deng Siao-ping'i ve Merkez Komitesindeki diğer önderleri yıpratmak ve iktidarı gasbetmek için kamuoyu hazırlamaktı.

Bu sırada, 1976 Nisanı'nda Devrim Uğruna Ölenler gününde onbinlerce kişi Çu En-lay'ı anarken "Tien Anmen olayı" denilen olay meydana geldi. Dörtlü Çete, Cu En-lay'ı anan halkı karşı devrimcilikle suçladı. ÇKP önderliği, bu olayı yeniden araştırmış ve bu araştırmanın sonuçlarını bu yılın Mart ayında yapılan önderliğin ça - lışma konferansında Hua Guo-feng yoldaş açık - lamıştır. Her kitle hareketinde olduğu gibi, Ti - en Anmen meydanındaki göstericiler arasına da bazı kötü unsurlar katılmıştı. Fakat gösteriler, esas itibariyle olumluydu. Çünkü Dörtlü Çete'nin iftira ettiği büyük proleter devrimci Cu En-lay'ın anısını savunuyordu. Gösteriler, Dörtlü Çete' ye olan yoğun muhalefetin bir ifadesiydi. Gösteri - ricilerin pankartlarından bazılarında doğrudan doğruya Dörtlü Çete'yi hedef alan sloganlar vardı. Dörtlü Çete, bu gerçekleri örtbas ederek, gösterilerin 1956'da Macaristan'da meydana gelen karşı-devrimci darbe gibi bir komplonun işareti olduğunu ve komplonun arkasında Deng Siao-ping yoldaşın bulunduğunu iddia etti.

Bu, Dörtlü Çete'nin alçakça bir yalanıydı. Dörtlü Çete, Deng Siao-ping yoldaşı komplocu gibi göstermek zorundaydı. Çünkü ÇKP, hatalar yapsalar bile, açık yüreklilikle davranan, eleştiri dinleyen, özeleştiri yapan yoldaşlarla, komplolar yapan hizipçiler arasında kesin bir ayrım yapıyordu. Dörtlü Çete, sonunda bu olaydan ya - rarlanarak Deng Siao-ping yoldaşı görevlerinden aldırmayı başardı. Ama Deng Siao-ping, yine ÇKP'nin bir üyesi olarak kaldı. Karşı-devrimci ve parti düşmanı Dörtlü Çete ise, Hua Guo- feng yoldaş başkanlığındaki ÇKP ve Çin halkı tarafından ezildi. Ülke büyük bir beladan kurtuldu ve Çin'in rengi kızıl kaldı.

Bu yılın Mayıs ayında Deng Siao-ping yoldaş, Başkan Hua Guo-feng'e ve ÇKP Merkez Komitesine iki mektup yazdı. Önce ÇKP üyeleri arasında dağıtılan ve sonra tüm ülkeye açıklanan mektupta, Deng Siao-ping yoldaş, Hua Guo-feng' in Mao Zedung'un halefi seçilmesine sevindiğini yazmakta ve yaptığı ilke hatasının özeleştirisini yapmaktaydı. Deng Siao-ping yoldaş, mektubunda hangi görevle olursa olsun, partide çalışmaya hazır olduğunu belirtmekteydi. Deng Siao - ping yoldaş, özeleştirisinde Marksizm kavrayışının yeterli olmadığını ve sınıf mücadelesini her zaman esas halka olarak kavramak gerektiğini an - layamadığını söylüyordu. O, parti çalışmasında dogmatik ve şüpheci olduğunu ve çoğu zaman kaba ve aceleci davrandığını da belirtiyordu. Hua Guo-feng yoldaş başkanlığındaki ÇKP Merkez Komitesi bu özeleştiriyi kabul etti. ÇKP 10. Merkez Komitesi'nin 3. Genel Toplantısı Deng Siao-ping yoldaşı eski görevlerine iade etti. Ve nihayet, ÇKP'nin 11. Milli Kongresi'nde, 800 milyonluk Çin halkının, 35 milyon parti üyesinin ve 1510 kongre delegesinin iradesiyle, Deng Siao-ping yoldaş ÇKP Merkez Komitesine yeniden seçildi.

ÜÇLÜ BLOK ÇKP'Yİ BREJNEV'İN YÖNETMESİNİ İSTİYOR

Biz, Türkiye devrimcilerine ancak bu tutumu iletebiliriz. Bazı revizyonistlerin proleter dev - rimcilere ÇKP önderliği içindeki şu veya bu in - sanı destekleyip desteklemediklerini sormaları zırvalıktır. Bizim tutumumuzu belirleyen ÇKP'nin izlediği çizginin ve uyguladığı siyasetlerin Marksist olup olmadığıdır. Bunu ise günümüz dünyasının devrimci pratiği açıkça göstermektedir. Hua Guo-feng yoldaşın önderliği altındaki ÇKP Merkez Komitesi, son bir yıl içinde izle - diği siyasetlerle büyük öğretmen ve önder Mao Zedung yoldaşın bayrağını yüksekte tuttuğunu, proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme çizgisini kararlılıkla izlediğini ve Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisini uyguladığını ortaya koymuştur. Biz Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini Mao Zedung'un Marksizm-Leninizme yaptığı katkıları ve dünya devri - minin stratejisini çizen Üç Dünya Teorisini sa - vunuyoruz. Günümüzde bu üç noktada belirlenen uluslararası komünist çizgiye karşı çıkan herkesi, kim olurlarsa olsunlar, mahkum ediyoruz. İlkeli tutumumuz budur ve bu olacaktır.

Üçlü Oportünist Blok, "Kahrolsun Deng Siaoping" diye bağırırken, ÇKP'nin ve Çin halkının iradesine saldırıyor. Onlar bulundukları tekkeler den ÇKP'yi yönetmeye kalkıyorlar. Daha doğrusu gönüllerinden geçen ÇKP'yi Brejnevlere yönettirmektir. Onların tutumu, dünya proletaryasının, Çin proletaryasının ve Türkiye halkının karşısında. Brejnev'lerin safında yer aldıklarını açıkça ortaya koymaktadır. Üçlü Blok nedir, bu blok kime karşıdır?" H. Birliği", "Yolu" ve "Kurtuluşu" nasıl Türkiye'de kendilerine esas hedef olarak AYDINLIK'ı alıyorlarsa, uluslararası alanda da ÇKP düşmanlığını meslek ediniyorlar. Bölücülük ve devrim düşmanlığı ruhlarına işlemiştir. Pro - leter enternasyonalizmiyle zerrece ilgileri yok - tur. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, ha - kim sınıflara karşı mücadele sadece dillerinde - dir. Varsa yoksa AYDINLIK düşmanlığı, Mao Zedung düşmanlığı, ÇKP düşmanlığı. Kendi aralarında binbir türlü zırva fikir savunurlar, fakat işte bu noktalarda zamk sürülmüş gibi birleşiverirler. Karşı-devrimci sınıf özleri, onları em - peryalizmin kucağına götüren oportünist karak - terleri, burada yatmaktadır. Üçlü Blokun şefleri, tarihin çöplüğüne gönderen de işte bu özdür.

H. Birliği'nin, Üç Dünya Teorisine karşı düzenlediği toplantı fiyaskoyla sonuçlandı

Üçlü Bloktan H. Birliği, Üç Dünya Teorisini reddetmek için Ankara'da bir toplantı düzenledi. Toplantıya 30 kişi katıldı. Toplantıda Mao Zedung'a ve O'nun Üç Dünya Teorisine saldıranların sayısı üçü geçmiyordu.

Toplantıda bulunan proleter devrimci - ler, oportünistlerin saldırılarına karşı Mao Zedung Düşüncesini ve Üç Dünya Teorisini savundular. Üçlü Blokun Brejnev revizyonizminden kaynaklanan bütün tezlerini yere çaldılar. Toplantının sonlarına doğru, bu opor - tünistler Mao Zedung'a ve ÇKP'ye saldırıla - rını arttırmaya yeltendiler.

Ama Üçlü Blok, Mao Zedung Düşünce - sine karşı düşmanlığına kendi tabanını alet edemedi. Nitekim toplantıdaki tabandan kişiler Mao Zedung Düşüncesine karşı düşmanlığı desteklemediler. Buna karşılık proleter devrimcilere Üç Dünya Teorisi konusunda sorular sordular. Toplantıyı düzenlemiş o - lan üç buçuk oportünist bundan telaşa kapıldı. Toplantıyı bitirmek zorunda kaldılar. Bir yandan da, proleter devrimcilere bir daha söz vermeyeceklerini söylüyorlardı.

Üçlü Blokun Üç Dünya Teorisine yönelttiği saldırılar koftur. Üç Dünya Teorisinin açıklandığı toplantılara sayıları 5 bine varan devrimci kitleler katılırken, Blokun düzenlediği toplantılara katılanların sayısı 15'i geç - miyor. Blokun düzenlediği böyle toplantılar bile, Üçlü Blokun teşhir edildiği toplantılar haline geliyor. Çünkü devrimci kitleler ara - sında esen rüzgar, Mao Zedung Düşüncesinin güçlü rüzgarıdır.

DİKERDEM'İN MERKEZİ HELSİNKİ'Mİ, MOSKOVA'MI ?

Brejnev'in sahte Barış Derneğinin Başkanı Mahmut Dikerdem 29 Eylül tarihli Cumhuriyet gazetesinde kendini savunan bir yazı yayınladı. Dört sayıdır yaptığımız teşhirin Dikerdem'i telaşa düşürdüğü anlaşılıyor. Şimdi onun, yırtılan maskesini yamamak için uydurduğu yalanlar ve öne sürdüğü görüşler üzerinde duracağız.

Dikerdem'in yazısının en ilginç yanı bir kere olsun Rusya'nın adını anmamasıdır. Evet, Dikerdem gene Rusya'nın borazanını öttürüyor. "Barış", "yumuşama", "Helsinki" nağmeleri döktürüyor. Ama bir eliyle de Borazan'ın üzerindeki markayı kapatmaya çalışıyor. Hatta sahte Barış Derneği'nin Rusya'nın malı olduğunu gizlemek için bir takım manevralara girişiyor. "Barış Konseyi"nin merkezinin Helsinki'de olduğunu üstüne basarak belirtiyor.

Ne oldu? Siz değil miydiniz konferanslar yapıp Rusya'yı övenler? "Barış hareketinin temel direğinin Rusya olduğunu" söyleyenler, sahte Barış Derneği'nin yöneticileri ve bizzat Dikerdem değil miydi? Pekala, kiralık adamlarınıza "Yaşasın Rusya" diye bağırttığınız şenliklerinizi nasıl saklayacaksınız? Dernek Sekreteri Enis Coşkun'un Moskova radyosuna verdiği demeci nereye gizleyeceksiniz? Dikerdem'in bu yazıda Rusya'nın adını ağzına alamamasının sebebi nedir? Gizlemek ihtiyacı nereden gelmektedir?

Çünkü "Barış Hareketi" dedikleri faaliyet Rusya'nın beşinci kol faaliyetidir. Yeni Çarların sahte Barış derneklerini, casusluk faaliyetlerinin paravanası olarak kullandıkları bütün dünyada bilinmektedir. Merkezi Helsinki imiş! Evet Dikerdem'in Barış Derneği de Türkiye'de. Beşinci kol faaliyetleri elbette başka ülkelerde yürütülecek. Üstelik "Barış Konseyi"nin Başkanı da bir Hintli. Ama ne Hintli? Konuşmalarını dinleseniz Brejnev sanırsınız. Adı Çandra. Rus kuklası revizyonist Hindistan Komünist Partisi' nin önde gelenlerinden biri. Türkiye halkı Çandra'yı Kıbrıs'a yaptığı ziyaret sırasında Rus tezlerini savunmasıyla hatırlayacaktır. Evet Dikerdem gizlemek ihtiyacındadır. Çünkü hiç bir beşinci kol, gazetelere "ben beşinci kolum" diye ilan vermez. Halktan korkar. Gizleme çabası bile Dikerdem'i ele veriyor.

Dikerdem şöyle yazıyor: "İnsanlığın tarihi kadar eski bir özlemi olan Barışa gönül vermiş, bu uğurda çalışmayı iş edinmiş herkes, ... bu hareketin içinde yer alabilir." "İnsanlığın bu eski özlemi". Dikerdemlerin aklına niçin yeni geliyor acaba? Eskiden "barış ve yumuşama" yoktu. İki-üç sene önce sözü bile edilmiyordu. Şimdi ise Rusya "ba" demeden, uşakları "barış" diye bağırıyor. Yeni Çarlar "yu" demeden, Dikerdemler "yumuşama" diye şapkalarını havaya atıyorlar. Niçin? Eskiden halkların gözünü boyamak için Amerikan emperyalistleri "Barış Gönüllülerini" icat etmişlerdi. Casusluk faaliyetini bu isim altında sürdürüyorlardı. Şimdi onun yerini Rusya aldı. Dünyanın en tehlikeli savaş kaynağı olan sosyal-emperyalistler halkların gözüne kül serpmeye her zamankinden fazla ihtiyaç duyuyorlar. Eski barış gönüllüsü Mister yüzde 10'un yakın adamı Dikerdem ise şimdi Yeni Çarların yanında işe giriyor. Dikerdemlere sormak lazım: Rusya'nın azgın silahlanması karşısında sizin o kutsal "özleminiz" nerelerde kalıyor? Barış nutku çekerken sırtınızı dayadığınız Rus tankları, füzeleri ve topları silah değil mi? Savaşın esas sebebi, efendinizin dünyanın dört bir yanında yürüttüğü hegemonya çatışması değil mi? Dikerdem'in edindiğini söylediği "iş" de zaten işte bu soruların üstünü örtmektir. Başında bulunduğu sahte Barış Derneğinin varlık sebebi işte bu bağımsızlık ve halk düşmanı faaliyettir.

Dikerdem şöyle diyor: "Bu hareket,.. ezilen halkların kurtuluş savaşımlarını, egemenlik, bağımsızlık ve kendi kaderini kendisi seçme haklarını her zaman ve her yerde desteklemektedir." Dikerdem'in ötedenberi savunduğu ve hâlâ savunmakta olduğu görüşlerine dört sayıdır yer veriyoruz. Daha iki ay önce Günaydın gazetesinde yayınladığı tefrikada ve çıkarttığı "Ortadoğu' da Devrim Yılları" adlı kitapta yazdıklarını sergiledik ve sergileyeceğiz. Kıbrıs'a müdahale hakkını "diplomasi tarihinde büyük bir zafer" olarak değerlendiren kendisidir. Kıbrıs'ın işgalini savunan kendisidir. Dikerdem, "ulusların kaderini tayin hakkı"na karşı emperyalistler he sabına yürüttüğü mücadeleyi bizzat kendisi büyük bir başarı olarak yazmaktadır. Yunanlılardan "palikarya" diye sözeden de gene Dikerdem' den başkası değildir. Bayar-Menderes faşist diktatörlüğünün Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü'ye yardımcılık yaptığını övünerek anlatan ve Fatin Rüştü'yü göklere çıkaran da O'dur. Bütün bu faaliyetlerinin Brejnev tarafından madalyayla değerlendirildiği ve sahte Barış Derneğinin başına getirildiği bilinmektedir. Şimdi karşımıza geçmiş "kendi kaderini kendisi seçme" nutukları çekiyor. Ve bu iki yüzlülüğe Cumhuriyet gazetesini de alet ediyor. İşte Yeni Çarların Barış Derneği budur. Onların "barış ve yumuşama" şamatalarının altındaki gerçek budur! Her türlü telden çalmaya,her kılığa girmeye hazırdırlar. Yeter ki bir takım insanları aldatabilsinler. yeter ki emperyalist emellerini gizleyebilecekleri bir maske bulabilsinler.

Dikerdem Rusya hesabına bir de tehdit savuruyor yazısının sonunda: "Bu harekete karşı çıkanlar ise, yeryüzünde sürekli bir barışın kurulmasını çıkarlarına aykırı bulan emperyalist ve faşist çevrelerle onlara alet olarak -insanlığın sonu demek olan- yeni bir dünya savaşını körüklemeye çalışan savaş kundakçılarıdır." Kıbrıs işgalcisi, şovenizmin ve fetihçiliğin hararetli savunucusu Dikerdem'in ağzında bu sözlerin anlamı nedir? Rus sosyal-emperyalistlerinin ağzındaki "barış"ın bir tek anlamı vardır: Bütün dünyanın kendilerine teslim olması. Kendilerine boyun eğmeyenleri "insanlığın sonunu getirmekle" tehdit etmektedirler. Dünyanın en azgın savaş kundakçısı hesabına Dikerdem'in savurduğu bu tehdit boştur. Gerçekten barış isteyen dünya halkları bugün en önemli görevin Yeni Çarların çıkartacağı bir savaşa karşı hazırlanmak olduğunu görmektedirler. Yeni Çarlar bir savaş çıkarmaya cüret ederlerse dünya halkları onları ve bütün ülkelerdeki uşaklarını mezarlarına gömecektir. "İnsanlığın geleceği" için telaşlanmaya yer yoktur. Gelecek parlaktır. İster Demirel-Türkeşler tarafından görevlendirilmiş olsun, isterse Brejnev'in adamı olarak Barış Derneği'nin başına getirilmiş olsun, Dikerdemlerin kaderi hizmet ettikleri emperyalistlerin kaderiyle ortaktır.

BM. GENEL KURUL BAŞKANI İKİ SÜPER DEVLETİ ŞİDDETLE SUÇLADI

Birleşmiş Milletler'in 32. Genel Kurul Başkanlığına seçilen Yugoslavya Dışişleri Bakanı Yardımcısı Lazar Mojsov, yaptığı açış konuşmasında, Rusya ve Amerika'ya şiddetle çatmış ve iki süper devletin, imtiyazlı durumlarını atom silahlarına dayanarak korumaya çalıştıklarını belirtmiştir. Genel Kurul Başkanı, adil olmayan bugünkü uluslararası sistem yerine,bütün devletlerin eşitlik temelinde işbirliğine dayanan ve asla kuvvete başvurulmayan yeni bir sistemin kurulmasını istemiştir. Lazar Mojsov, konuşmasında ayrıca iki süper devleti, dünya sorunlarını kendi dar çevrelerinde çözmeye çalışmakla suçlamış ve şöyle konuşmuştur: "Bu yüzden Birleşmiş Milletler uluslararası sorunların nedenleriyle değil, sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalmaktadır. Özellikle silahsızlanma konusunda Birleşmiş Milletler örgütü tamamen hiçe sayılmaktadır. Bu konuda ilerleme, ancak, Birleşmiş Milletlerin güçlenmesiyle mümkündür." Yeni Genel Kurul Başkanı, Birleşmiş Milletlerin önümüzdeki ilkbaharda silahsızlanma konusunda olağanüstü bir toplantı yapacağını açıklamıştır.

NORVEÇ İŞÇİLERİN KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST (AKP/ML) GENEL SEÇİMLERDE BAŞARI KAZANDI

AKP/ML Başkan Pal Steigan yoldaş

14 Eylül'de Norveç'te yapılan Parlamento Genel Seçimlerine Norveç İşçilerin Komünist Partisi Marksist-Leninist (AKP/ML) de katıldı. 10'dan fazla partinin katıldığı seçimlere AKP/ML. "Kızıl Seçim İttifakı" (RV) adıyla girdi.

AKP/ML, radyo ve televizyondan yaptığı seçim konuşmalarıyla, "Slavbard Adaları Norveç Toprağıdır- Sovyet sosyal-emperyalizmi Defol!", "Slavbard Adalarında ve Barent Denizinde Sosyal-emperyalistlerin Provokasyonlarına Son!", "Ne NATO, Ne Varşova!" sloganlarını bütün ülkeye yaydı. AKP/ML yöneticileri ve RV listesinin adayları seçim konuşmalarında, Norveç halkını Rusya'nın çıkaracağı bir savaşa karşı hazırlıklı olmaya çağırdılar. Adaylar, iktidardaki İşçi Partisi hükümetinin iki süper devlete teslimiyetçi,özellikle sosyal-emperyalistlerin Norveç üzerindeki provokasyonlarına ses çıkarmayan siyasetlerini eleştirdiler, sosyal-emperyalizmin beşinci kolu olan revizyonist partinin yüzünü açığa çıkardılar. RV, halka özellikle revizyonist partiye "oy verme" çağrısı yaptı ve revizyonistlere verilecek her oyun Yeni Çar lar'ı, daha da cesaretlendireceğini açıkladı.

2 milyon seçmenin oy kullandığı seçimlerde oyların büyük bir çoğunluğunu sosyal-demokrat eğilimli İşçi Partisi aldı. 14 109 oyla revizyonist partinin iki katı oy alan AKP/ML seçimlerde başarı kazandı. Seçim gecesi televizyonda bir konuşma yapan AKP/ML Başkanı Pal Steigan yoldaş, "RV" nin revizyonist partiye karşı zafer kazanmış olduğunu ve seçim sonuçlarının stratejik olarak sosyal-emperyalizme karşı ve sosyalist devrim için önemli bir kazanç olduğunu" belirtmiştir.